

φραξία
ΚΟΚΚΙΝΟΣ
ΣΤΡΑΤΟΣ

ΔΑΙΜΩΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

...οι μυστικές υπηρεσίες συνεχίζουν την προσπάθεια τους με την βοήθεια των ΜΜΕ να επιβάλουν μια "επανα-γραφή" της ιστορίας του ανατρεπτικού αγώνα καθώς και των σημερινών επαναστατικών διαδικασιών. Κατ' αυτό τον τρόπο, οι φορείς του ενοπλού και μαχομένου αγώνα θα στιγματισθούν και θα ταξινομηθούν ως "διεφθαρμένοι πρακτορες χωρίς πολιτικό προσανατολισμό που απομονωμένοι πραγματοποιούσαν τις ενέργειές τους". Για μας τους αυτονομους όμως είναι σημαντικό να κυκλοφορούμε το αυθεντικό πολιτικό υλικό των παρανομών αριστερών ομάδων με σκοπό να συνεισφέρουμε στην δημιουργία μιας αυθεντικής ιστορίας και εμπειρίας."

(ΑΥΤΟΝΟΜΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ - Κοπεγχάγη)

"...Εχει γίνει της μόδας στη αριστερά να κουβεντιάζουν για πττες. Προσωπικά, ποτε δεν το καταλαβα αυτο απο την φυλακή. Αν ποτε υπηρξε μια ισχυρη αριστερα στην Ευρωπη μετα το '66. ηταν στην Δ. Γερμανια. Ξεκινοντας απο την πρωτη καθιστικη διαμαρτυρια στο πανεπιστημιο του βερολινου και φτανοντας μεχρι την τελευταια ενεργεια της ΡΑΦ. Που αλλου στην Δυτ. Ευρωπη υπηρξε μια αριστερα με μια τετοια δυναμικη αναγεννησης; Ειμαι υπερ μιας βαθειας μελετης και ερευνας για τα λαθη και τις αδυναμιες μας στα 25 τελευταια χρονια. Η εκβαση αυτης της ερευνας θα εξαρτηθει απο το εαν θα ξεκινήσουμε αυτη την δουλεια με εμπιστοσυνη και αυτοπεποιθηση ή μ' εναν εξαρχησ ιστορικο πεσιμισμό. Η αριστερα εφτασε σ' ενα οριο και επεσε σε βαθεια κριση, στην Γερμανια και παγκοσμια. Αυτη ειναι μια μοναδικη ευκαιρια να μαθουμε απο το παρελθον μας πραγματα που ποτε δεν περιμεγαμε.

Πολλες εμπειριες εχουν συσσωρευθει και απο εμας. Βρισκομασταν σε μια κατασταση ολοκληρωτισμου, δεκα χρονια σε κελια υψιστης ασφαλειας. Ηταν σαν μια μινιατουρα του 3ου Ραϊχ. Και παρα το οτι ελεγχαν καθε εκφραση της ζωης μας με καμερες, μικροφωνα, προγραμματα πλυσης εγκεφαλου -οτιδποτε μπορεις να φαντασθεις-, δεν μας νικησαν."

(LUTZ TAUFER

·μελος της "2ης γενιας" της ΡΑΦ, στην φυλακη απο το '75]

ΕΚΔΟΘΗΚΕ ΤΟΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟ ΤΟΥ 1997 ΑΠΟ ΤΟΝ "ΔΑΙΜΟΝΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ" ΣΕ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΕΝΟ ΑΡΙΘΜΟ ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ ΚΑΙ ΜΕ ΤΕΤΟΙΟ ΤΡΟΠΟ ΠΟΥ ΝΑ ΚΑΘΙΣΤΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΥΚΟΛΗ ΤΗΝ ΦΩΤΟΤΥΠΗΣΗ ΤΟΥ ΑΠ' ΟΠΟΙΟΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΤΑΙ ΝΑ ΤΟ ΚΑΝΕΙ

...αν οι κοζακοι ζαμολιθουν, αν οι ντεσπεραντος του μηδενισμού τεθούν σε κίνηση, δε θα τελειώσει ευκολα το καλάμπουρι του αιματος.

Αν η κοινωνία της επιβίωσης ορκιστηκε να μας παραλύσει σιγα-σιγα,

να ενας λογος για να αποφυγουμε τον αργο θανατο στους οχετους της μοναξιας, αναμεσα στην πληξη και την βρωμια

Να ενας λογος για να επιστευσουμε χαρωπα την πορεια των πραγμων και του θανατου των αντικειμενοποιημενων οντων.

Αν η μεγγενη σφιζει ακομα περισσοτερα, πολλοι θα θεωρησουν προτιμοτερο να πεθανουν προσφεροντας στον εαυτο τους την απολαυση

να παρει μαζί του. -με την βομβα, το μαχαيري ή την ρουκετα-, τους πρωτους αξιωματικους της επιβίωσης που θα βρεθουν μπροστα του:

δικαστες, παπαδες, μπατσους, αφεντικα, προϊσταμενους.

Να οι συνθηκες που ο Κερντερουά, ο Μαλντορόρ, οι Σκύδες του Μπλοκ και ο Αργά καλούσαν απο τα εγκατα της καταπιεσμενης υποκειμενικοτητας."

...πως αρχισαν ολα

Το 1963, η αεροπορία των ΗΠΑ αρχίζει να βομβαρδίζει αγροτικές περιοχές στο νοτιο Βιετνάμ. Από το 1965 βομβαρδίζει και τις βορειοβιετναμικές πόλεις.

5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1965: 2000 φοιτητές διαδηλώνουν στο Δυτ. Βερολίνο εναντίον στον πόλεμο του Βιετνάμ. 500 διαδηλωτές αποσπώνται από τον κύριο ογκό της πορείας και επιτίθενται στην αμερικανική πρεσβεία.

ΑΡΧΕΣ 1967: Οι "πρωταγωνιστές" του βερολινεζικού φοιτητικού και "αντεργκραουντ" κινήματος, Φριτζ Τούφελ, Ντίτερ Κούνζελμανν, Μπόμμι Μπάουμαν και Ράινερ Λάνγκχαους, σχηματίζουν την "ΚΟΜΜΟΥΝΑ 1". Ο Τούφελ ήταν ήδη γνωστός από διάφορα φοιτητικά χαπεντγκς, όμως η "Κ. 1" γίνεται διάσημη όταν τον Απρίλιο επισκεπτείται το Βερολίνο ο αντιπρόεδρος των ΗΠΑ, Χιούμπερτ Χάμπερϋ.

Η ομάδα της Κ1 ετοιμάζεται να τον υποδεχτεί εκτοξεύοντας έναντι του... τουρτες. Κάποιοι ευφάνταστοι δημοσιογράφοι το πληροφορούνται και κατασκευάζουν ιστορίες για επικείμενες βομβιστικές επιθέσεις. Στο αριστερό περιοδικό "ΚΟΝΚΡΕΤ", η κορυφαία αρθρογράφος του, η Ούλρικε Μάινχοφ γράφει: "Είναι λοιπόν αγένες το να ριχνείς τουρτες στους πολιτικούς, όχι όμως και το να υποδεχσαι πολιτικούς που εξαφανίσαν χωριά και βομβάρδισαν πόλεις. ΝΑΙ ΣΤΙΣ ΝΑΠΑΛΜ - ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΤΟΥΡΤΕΣ."

Τα πράγματα αρχίζουν να σοβαρεύουν για την Κ1 τον Μαΐο, μετά από μια καταστροφική πυρκαγιά σε ένα πολυκατάστημα των Βρυξελλών στο Βελγίο:

"Πότε επιτέλους θα κάνουν τα πολυκαταστήματα του Βερολίνου; Οι γιανγκπές πεθαίνουν για το Βερολίνο στο Βιετνάμ. Είμαστε τόσο λυπημένοι βλέποντας αυτές τις φτωχές ψυχούλες να είναι αναγκασμένες να χύνουν το "κακα-κολένιο" σίμα τους στην βιετναμική ζουγκλα.

Έτσι ξεκινήσαμε διαδηλώνοντας και πετώντας τα "συνθή" αυγά στον "ΟΙΚΟ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ" και θέλαμε να τελειώσουμε βλέποντας τον Χάμπερϋ να πεθαίνει πνιγμένος μέσα σε τουρτες. Τώρα οι βέλγοι φίλοι μας, βράκαν επιτέλους την ικανότητα να κάνουν όλα τον πλυθισμό να μπει στον "χαβαλε" του Βιετνάμ. Οι βρυξελλές μας έδωσαν την μόνη απάντηση: ΚΑΨΟΥ ΠΟΛΥΚΑΤΑΣΤΗΜΑ - ΚΑΨΟΥ!!! "

(από προκήρυξη της Κ1)

2 ΙΟΥΝΗ: Με μεγάλη επισήμοτητα πραγματοποιείται η επίσημη επίσκεψη του Σαχη της Περσίας και της γυναίκας του στο Βερολίνο.

Ιρανοί αντικαθεστωτικοί διαδηλωτές εγκλωβίζονται σε αστυνομικό κτίριο ενώ φιλομοναρχικοί ιρανοί καλωσορίζουν τον αυτοκράτορα τους. Όταν η βασιλική πομπή φτάνει στο δημαρχείο, εκατοντάδες διαδηλωτές (κυρίως φοιτητές) απωθούνται. Σε ενίσχυση της γερμανικής αστυνομίας σπεύδουν και δεκάδες άνδρες της ιρανικής ασφαλείας οπλισμένοι με καθρόνια.

Το απόγευμα ο Σαχης επισκεπτείται την Όπερα για λίγη μουσική και μερικές αστοχές σακούλες με μπογιά. Οι διαδηλωτές αποσυρονται στα γειτονικά μπαρ με σκοπό να επιστρέψουν για την έξοδο του Σαχη από την Όπερα. Η αστυνομία όμως εξαπολύει μεγάλη "επιχείρηση σκουπιά". Μια ομάδα διαδηλωτών προσπαθεί να ανασυγκροτηθεί και να συγκρουστεί με τα "καθρόνια" των μπατσών. Τότε μια "ομάδα συλλήψεων" με πολιτικά, κινείται για να συλλάβει κάποιον που φαίνεται "καθοδηγητής". Προκειται για τον 26χρονο φοιτητή Μπέννο Ονεζόργκ. Τον πιάνουν και τον ριχνούν στο έδαφος. Οι υπολοίποι διαδηλωτές περικυκλώνουν την "ομάδα συλλήψεων" και καταφέρνουν να τους αποσπασουν τον συντροφο τους. Ο αστυνομικός Καρλ-Χάινς Κούρρας σημάδευει με το πιστόλι του το κεφάλι του διαδηλωτή και εν μυχρώ τον εκτελεί.

Η 2 Ιουνή 1967 ήταν το σημείο καμπής για πολλούς ανθρώπους στην Δυτ. Γερμανία. Ακόμα και ο Αλμπερτζ, ο δημαρχός του Βερολίνου, δηλώνει "συγκλονισμένος" και παραιτείται. Η Γκούντρον Ενσολν συνομίζει σε μια συνέντευξη που έγινε εκείνη την βραδιά, αυτό που παρα πολλοί αισθάνονταν: "Θα μας σκοτώσουν όλους. Γνωρίζετε τώρα το π γουρουνιά έχουμε απέναντί μας. Είναι η γενιά του Αουσβιτς. Αυτοί έχουν όπλα ενώ εμείς δεν έχουμε. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΟΠΛΑΣΤΟΥΜΕΓ"

Ο Αντρέας Μπάαντερ δεν ήταν στο Βερολίνο κατά την επίσκεψη του Σαχη. Ήταν εγκλειστος σε αναμορφωτήριο για την κλοπή μιας μοτοσυκλέτας. Όταν αφήνεται ελεύθερος αργότερα το ίδιο καλοκαίρι, γνωρίζεται με την Ενσολν και κάνει μεγάλη εντύπωση στους ακροαριστερούς κύκλους σαν τύπος που μιλάει διαρκώς για "ενοπλο" και κλέβει αυτοκίνητα.

6 ΜΑΡΤΗ 1968: Ωρολογιακός εμπρηστικός μηχανισμός "σκαει" στο δικαστήριο του Μόσμπιτ στο Βερολίνο. Τον ίδιο μήνα, ο Μπάαντερ και η Ενσολν επισκεπτονται την Κ1 για να δουν αν εννοούσαν όσα έγραφαν στην προκήρυξη τους για εμπρησμούς πολυκαταστημάτων. Κάνει όμως δεν φαίνεται

προδυμος εκτος απο τον Θόρβαλντ Προλλ. Οι τρεις τους φευγουν για το Μοναχο απ' οπου παιρνουν μαζι τους και τον Χορστ Ζόνλαϊν, ενα παλιο φιλο του Μπάαντερ.

2 ΑΠΡΙΛΗ: Η ομαδα φτανει στην Φρανκφουρτη. Ο Μπάαντερ και η Ενσολιν πηγαινουν στο πολυκαταστημα KAUFHAUS SCHNEIDER, ανεβαινουν στον 3ο οροφο οπου ρωτανε για κρεβατια για καμπινγκ. Περιφερονται για λιγο στους υπολοιπους οροφους και φευγουν. Επιστρεφουν λιγο πρωτου κλεισει το καταστημα το οποιο ειναι σχεδον αδειο και το ζευγαρι "καρφωνεται" υπερβολικα. Ανεβαινουν τρεχοντας πς εκτος λειτουργιας κυλιομενες σκαλες και καποια στιγμη που θεωρουν πως κανεις δεν τους βλεπει, βαζουν τον εμπρηστικο μηχανισμο στο τημα γυναικειων ρουχων ενω ενας δευτερος μηχανισμος τοποθετειται σ' ενα ντουλαπι στο τημα επιπλων. Μολις πριν κλεισει το μαγαζι βγαινουν τρεχοντας στον δρομο. Αλλοι μηχανισμοι τοποθετουνται την ιδια ωρα στο γειτονικο πολυκαταστημα KAUFHOF.

Λιγη ωρα πριν απο τα μεσανυχτα, τα δυο πολυκαταστημα τυλιγονται στις φλογες. Η ομαδα των εμπρηστων βρισκοταν στο "ΚΛΑΜΠ ΒΟΛΤΕΡ" (αριστεριστικο-φοιτητικο στεκι της εποχης) και με το που ακουνε τις σειρηνες των πυροσβεστικων πηγαινουν και αναμειγνυονται με το πληθος για να απολασουν το θεαμα. Το επομενο βραδυ, η αστυνομια της Φρανκφουρτης λαμβανει μια πληροφορια και οι 4 συλλαμβανονται στο σπιτι της φιλης τους που τους φιλοξενουσε. Η Μάινχοφ γραφει στο "ΚΟΝΚΡΕΤ": "Ο νομος που παραβιαζεται με τον εμπρησμο δεν προστατευει τους ανθρωπους αλλα την ιδιοκτησια. Το προσδευτικο στοιχειο σ' εναν εμπρησμο πολυκαταστηματος δεν εντοπιζεται τοσο στην καταστροφη των εμπορευματων οσο στην "εγκληματικότητα" της πραξης, δηλαδη στο ιδιο το γεγονος της παραβιασης του νομου."

11 ΑΠΡΙΛΗ: Μια βδομαδα μετα τους εμπρησμοις και τις συλληψεις στην Φρανκφουρτη, γινεται δολοφονικη αποπειρα σε βαρος του Ρούντντ Ντούτσκε, ηγετικου στελεχους του SDS (αριστερη φοιτητικη ενωση). Δραστης της αποπειρας ηταν ο ακροδεξιος Ζόζεφ Μπάχμαν που πυροβολησε τον Ντούτσκε 3 φορες φωναζοντας: "βρωμερο κομμουνιστικο γουρουνι". Πληθος οργισμενου κοσμου αρχιζει να συγκεντρωνεται στα γραφεια του SDS ενω αργοτερα πραγματοποιειται μια εντονα φορτισμενη συνελευση στο Τεχνολογικο Πανεπιστημιο. Ηδηκη αυτουργια της αποπειρας καταλογιζεται στον δεξιο μεγαλοεκδοτη Σπρίνγκερ και στα "πυρινα αντικομμουνιστικα" αρθρα των λαϊκιστικων εφημεριδων του.

Αμεσως "πεφτει" το συνθημα για πορεία στις εγκαταστασεις του Σπρίνγκερ στην οδο Κος. Οργισμενοι διαδηλωτες πολιτορκουν το κτηριο και με μολοτωφ πυρπολουν φορτηγα διανομης τυπου. Το ιδιο σαββατοκυριακο, ενας φοιτητης και ενας φωτογραφος σκοτωνονται σε λυσσαλεες μαχες που ξεσπουν στο Μοναχο. Η σπλη της Μάινχοφ στο "ΚΟΝΚΡΕΤ" τιλοφορειται "ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ".

"Φυγαμε αμεσως για το Τεχνολογικο Πανεπιστημιο και απο εκει για που αλλου, το κτηριο του Σπρίνγκερ στην οδο Κος. Στην δρομο σπασαμε ολες τις τζαμαριες του "Οικου της Αμερικης". Στην διαδηλωση αυτη, δηλαδη στην διαδρομη μεχρι την οδο Κος, περασε απο το μυαλο μου, σαν σε ταινια, ολη μου η ζωη απο την αρχη. Ολα τα χτυπηματα που ειχα δεχτει, οτι ειχα νοιωσει σαν αδικια (...)

Και οταν περασα απο την αλλη μερια του δραμου και ακουγα την συνεχη κραυγη "ΡΟΥΝΤΥ ΝΤΟΥΤΣΚΕ" κι εβλεπα τους πυρσους, ολ' αυτα ηταν για μενα κατι σαν ενσάρκωση ολης αυτης της ιστοριας. Στοχος της σφαιρας πσωνα κι εσυ. Ποιος ηταν αυτος που πυροβολησε δεν ειχε καμια σημασια. Και δεν υπηρχε πια κανενας δισταγμος, τωρα ανταποδιδουμε το χτυπημα, τερμασι συγνωμες (...)

Εκει συναντησα βεβαια και τον "κολλητο μου φιλο", τον Πέτερ Ούρμπαχ (μελος της Κ1 που αργοτερα αποδειχτηκε πρακτορας της ασφαλειας) με τις μαγχιορικες μολοτωφ κι αλλους που ειχαν ήδη αρχισει να βραζουν. Ππραμε τις μολοτωφ και τις πεταξαμε στα φορτηγα του Σπρίνγκερ, ηταν πολυ ωραια. Σ' αυτη την φση καταλαβα πραγματικα για πρωτη φορα το νοημα του "μαζικος αγωνας- ενωπλο", εκει πρωταξεδιαλυθηκε στο μυαλο μου το ζητημα που σκεφτομουνα και ξανασκεφτομουνα τοσο καιρο. Εκει συνελαβα για πρωτη φορα τις δυνατοτητες που εκει ενα επαναστατικο κινημα οταν παραλληλα με τον κοσμο υπαρχει και μια αποφασισμενη ομαδα που υποβοηθα την μαζικη δραση με ενσπλες ενεργειες.

Εκει που στεκομουνα μπροστα στις φλογες, ξεκαθαρισε το προβλημα μεσα μου: ετσι μπορεις να καταφερεις κατι. Πηγαμε μετα με κατι ελληνες λιγα πιο περα σ' ενα γραφεια της χουντας και -τι αλλα- το σπασαμε κι αυτα."

(ΜΠΟΜΜΥ ΜΠΑΟΥΜΑΝ,

μελος της Κ1 και αργοτερα της ενσπλης ομαδας 2 ΙΟΥΝΗ)

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ '68: Η αποπειρα κατα του Ντούτσκε ηταν η σπιδα για μαζικες διαδηλωσεις και καταληψεις σε πανεπιστημια ολης σχεδον της Δυτ. Γερμανιας.

14 ΟΚΤΩΒΡΗ: Αρχιζει η δικη για τους εμπρησμοις της Φρανκφουρτης. Αναμεσα στους συνηγορους υπερασπισης ειναι και ο αριστερος δικηγορος Χορστ Μάλλερ, ιδρυτικο μελος της "Σοσιαλιστικης Κολλεκτιβας Δικηγορων" που ειχε τειθει "υπο απαγορευση" με αποφαση του Ομοσπονδιακου Δικαστηριου. Οταν ο δικαστης καλει τον Μπάαντερ, αντι γι' αυτον σηκωνεται και απαντα ο Προλλ. Ο δικαστης συνεχιζει να εξεταζει τον Προλλ μεχρι ο εισαγγελεας να του πει πως αυτος δεν ειναι ο Μπάαντερ. Αποβαλλονται και οι δυο απο την αιδουσα. Ο Ζόνλαϊν παιζει μπουνιες με τους μπατσους για να αποβληθει κι αυτος. Οταν ο δικαστης του επιβαλλει 3μερη κρατηση για απρεπεια, ο Ζόνλαϊν σαν

να βρίσκεται σε δημοπρασία φωνάζει "Το ανεβαζώ σε 4". Την τρίτη μέρα της δίκης, η Ενσσίβιν δηλώνει πως αυτή και ο Μπάαντερ έβαλαν τις φωτιές, σαν διαμαρτυρία στην αδιαφορία για τον πόλεμο του Βιετνάμ.

31 ΟΚΤΩΒΡΗ: Οι κατηγορούμενοι καταδικάζονται σε τριετή φυλάκιση ενώ ο δικηγόρος Χορστ Μάλλερ δικάζεται κι αυτός -με απειλούμενη ποινή την απαγόρευση άσκησης του δικηγορικού επαγγέλματος- για την συμμετοχή του στα γεγονότα του Σπρίνγκερ. Η πολιορκία όμως των εγκαταστάσεων του Σπρίνγκερ, ωχριά σε σύγκριση με τις συγκρούσεις που έγιναν έξω από το δικαστήριο όταν εκδικαζόταν η υπόθεση του Μάλλερ. Για πρώτη φορά η "ροκ-αγρία νεολαία" ενωθηκε μαζί με τους φοιτητές και οι μπατσό φαγαν το μεγαλύτερο βρωμοξυλό στην ιστορία της Δυτικής Γερμανίας. Μετά απ' αυτό, η αστυνομία εξοπλίστηκε με νέες ασπίδες, κράνη και μακρύτερα κλόμπς.

4 ΝΟΕΜΒΡΗ: Πυρπολείται το Υπουργείο Εσωτερικών στο Δυτ. Βερολίνο

19 ΔΕΚΕΜΒΡΗ: Την ίδια τύχη είχε και η πρωτανεία του βερολινεζικού πανεπιστημίου.

27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1969: Η επίσημη επίσκεψη του αμερικανού προέδρου Ρίτσαρντ Νίξον στο Δυτικό Βερολίνο γίνεται δεκτή με βίαιες διαδηλώσεις και μια ανεπιτυχή βομβιστική επίθεση κατά της αυτοκινητοπομπής του. Ακολουθούν αστυνομικές επιδρομές σε σπίτια και ανακαλύπτεται μια βόμβα την οποία είχε "πασαρεί" ο χαφίης Πέτερ Ούρμπαχ. Κατηγορούνται οι Κούνζελμανν και Λάνγκχανς από την Κ1.

9 ΜΑΡΤΙΟΥ: Πυρπολείται η αμερικανική βιβλιοθήκη "ΤΖΩΝ ΚΕΝΝΕΤΥ" στο Βερολίνο.

ΑΠΡΙΛΗΣ: Η Μάινχοφ αποχωρεί από το "ΚΟΝΚΡΕΤ" και μετακομίζει στο Βερολίνο.

25 ΜΑΗ: Εκρηξη βόμβας στην ισπανική πρεσβεία στην Βόννη εναντίον στις απελασεις ισπανων αντιφρανκικών αγωνιστών.

13 ΙΟΥΝΗ: Αποφυλακίζονται οι 4 της Φρανκφούρτης με περιοριστικούς όρους στα πλαίσια αμνηστίας για τους πολιτικούς κρατούμενους.

ΝΟΕΜΒΡΗΣ: Η "εποχή της νομιμοποίησης" τελειώνει σχετικά σύντομα όταν το Ομοσπονδιακό Δικαστήριο διατάσσει την επιστροφή των 4 στην φυλάκη. Μόνο ο Ζόνλαϊν υπακούει στην απόφαση ενώ οι υπόλοιποι περνούν στην παρανομία. Καταφεύγουν στο Παρίσι όπου στο Καρπτε Λατέν τους περιμένει ένα σπίτι που ανήκει στον αριστερό συγγραφέα και συντροφό του Τσε Γκεβαρα, Ρεζί Ντεμπρέ. Ο Μπάαντερ τηλεφωνεί στην Αστριντ Πρόλλ (αδελφή του Θόρβαλντ) και της ζητάει να τους φέρει στο Παρίσι τα αρχεία τους, βιβλία καθώς και μια Μέρσεντες που τους είχε χάρισει μια μεγαλόαστη "συμπαθούσα".

Η Αστριντ καταφθάνει στο Παρίσι και για το επομένο διάστημα κάνουν "χάι" ζωή στα παριζιανικά καφέ, σκορπανε λεφτά και κάνουν βόλτες με την Μέρσεντες. Μετά από λίγο καιρό η Πρόλλ φεύγει για το Αμστερνταμ προκειμένου να βρει πλαστογραφημένα "χαρτιά" και όταν επιστρέφει στο Παρίσι, βρίσκονται ξανά "στο δρόμο". Στο Στρασβούργο ο Πρόλλ τους εγκαταλείπει καθώς έχει αποφασίσει να γυρίσει στην Γερμανία και να παραδοθεί. Τόσο αυτός όσο και ο Ζόνλαϊν δεν θα έχουν πια καμία επαφή με την ομάδα. Ο Μπάαντερ, η Ενσσίβιν και η Πρόλλ συνεχίζουν για Ιταλία αφού πρώτα περνούν από την Ελβετία.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ: Συνεχείς βομβιστικές επιδρασεις κατά αμερικανικών στόχων στο Δυτ. Βερολίνο.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1970: Η Μάινχοφ υποβάλλει για λογαριασμό των Μπάαντερ-Ενσσίβιν μια αίτηση για άρση της απόφασης επαναφυλάκισης τους. Όταν η Ενσσίβιν μαθαίνει στην Ναπολή την απορριπτική απόφαση, αδιαφορώντας λέει "Ένταξει, απλά θα πρέπει να συνεχίσουμε". Ο δικηγόρος Χορστ Μάλλερ, τους επισκεπτεται στην Ιταλία και τους προτείνει να επιστρέψουν στο Βερολίνο και μαζί να φτιάξουν μια ανταρτική οργάνωση. Η Πρόλλ επιστρέφει κλεβοντας μια ΑΛΦΑ-ΡΟΜΕΟ στην Ρώμη, ενώ λίγες μέρες αργότερα την ακολουθούν ο Μπάαντερ και η Ενσσίβιν. Στο Βερολίνο μένουν για δύο εβδομάδες στο σπίτι της Μάινχοφ.

Εκείνη την εποχή υφίσταται μια χαλαρή συνεργασία ανάμεσα στον Κούνζελμανν της Κ1 (που καταζητείται για τις βόμβες κατά αμερικανικών στόχων), την ομάδα του Μάλλερ και τους Μπάαντερ-Ενσσίβιν. Σύντομα όμως ξέσπασε έντονη διαμάχη ανάμεσα στον Μπάαντερ και τον Κούνζελμανν που έχει να κάνει τόσο με προσωπικές αντιπαθείες όσο και με διαφορές στο "στυλ": συγκρούονται η "λενινιστική" στρατηγική που προωθεί ο Μπάαντερ και η "μπαχαλοβία" πρακτική της Κ1 που εκφράζεται από τον Κούνζελμανν. Από την πρώτη λογική θα προκύψει η ΡΑΦ ενώ από την δεύτερη θα γεννηθεί το "ΚΙΝΗΜΑ 2 ΙΟΥΝΗ". Έτσι ο Μπάαντερ προσεγγίζει τελικά την ομάδα του Μάλλερ, η οποία όμως μέχρι εκείνη την στιγμή περιορίζεται στην θεωρία χωρίς καθόλου πρακτική εμπειρία σε παρανομες ενέργειες.

Το βαπτισμα του πυρός για τον Μάλλερ ερχεται με την εμπρηστική επίθεση στο ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ

ΓΡΑΦΕΙΟ στο MARKISCHER VIERTEL Στην συνεχεια βρισκει ενα καινουριο σπιτι για τον Μπάαντερ και την Ενσλιν μια και το διαμερισμα της Μάινχοφ δεν θεωρειται πλεον ασφαλές. Νοικιαζονται και αλλα διαμερισματα για "καθαριζες". Η ομαδα διαρκως επεκτεινεται και οργανωνεται ενω η Μάινχοφ εξακολουθει να περιοριζεται σ' ενα ρολο "συμπαδουσας" χωρις να αναμετρηται ενεργα.

Το επομενο θεμα που προκυπτει ειναι η ανευρεση οπλισμου. Η σκεψη να αφοπλισουν τους φυλακες της δυτικης πλευρας του τειχους του Βερολινου δεν υλοποιειται. Τότε ο Πετερ Ούρμπαχ, τους δηλωνει πως εχει θαμμενο στο νεκροταφειο του BUCKOW, ενα κιβωτιο με οπλισμο του 2ου Παγκοσμιου Πολεμου.

3 ΑΠΡΙΛΗ Πεντε μελη της ομαδας πηγαινουν μαζι με τον Ούρμπαχ στο σημειο που τους υπδειξε, χωρις ομως να βρουν τιποτα εκει. Απρακτοι παιρνουν τον δρομο της επιστροφης ενω εχουν πια αρχισει να τους δημιουργουνται υπονοιες για τον ρολο που παιζει ο Ούρμπαχ. Στο ενα αυτοκινητο βρισκονται οι Μπάαντερ, Προλλ, Βολφ και Χόμανν. Στο αλλο ο Μάλλερ με τον Ούρμπαχ. Στην διαδρομη τους πλευριζουν και τους μπλοκαρουν περιπολικα. Ο Μπάαντερ δινει πλαστη ταυτοτητα με το ονομα PETER CHOTJWITZ. Η ταυτοτητα περιλαμβανει πληρη στοιχεια του κατοχου της, ακομα και ποσα παιδια εχει. Ο δυσπιστος μπατσος ρωταει τον Μπάαντερ τον αριθμο των παιδιων του. Ο Μπάαντερ, που δεν ειχε καν μπει στον κοπο να απομνημονευσει τα στοιχεια της πλαστης του ταυτοτητας, απανταει απαθης: "Δεν ξερω".

Μεταφερονται ολοι στο αστυνομικο τημημα για εξακριβωση των στοιχειων τους και μετα απο μερικες ωρες αφηνονται ελευθεροι, εκτος βεβαια απο τον Μπάαντερ που επιστρεφει στην φυλακη για να εκτισει το υπολοιπο της ποινης του.

Στην φυλακη δεχεται επισκεψεις απο τον Μάλλερ και τη βοηθο του Μόνικα Μπέρμπερχ (ως δικηγοροι του), την Μάινχοφ και τη "δοκτωρ Γκρέτελ Βαϊτεμέγιερ" (ετσι τουλαχιστον γραφει η πλαστη ταυτοτητα της Ενσλιν). Αρχιζει ο σχεδιασμος της αποδρασης του.

Υποβαλλεται αιτημα για να του επιτραπει να συμβαλλει με συνεντευξεις του στην συγγραφη ενος βιβλιου της Μάινχοφ με θεμα "ΝΕΑΝΙΚΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ". Το αιτημα εγκρινεται και αμεσως υποβαλλεται ενα νεο αιτημα προκειμενου οι συναντησεις του με την Μάινχοφ να γινονται εκτος φυλακης, στο "ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ", με το αιτιολογικο πως εκει υπαρχει αμεση προσβαση στην σχετικη βιβλιογραφια. Το αιτημα αρχικα απορριπτεται, ομως τελικα ο Μάλλερ πετυχαινει την εγκριση του.

Ταυτοχρονα βρισκεται λυση και στο ζητημα της εξευρεσης οπλων. Αρχικα το ανελαβε ο Χανς-Γιούργκεν Μπάκερ που ειχε σχεσεις με τον βερολινεζικο "υποκοσμο". Η "ακρη" ομως που βρηκε προερχοταν απο τους νεοναζιστικους κυκλους και ετσι απορριφθηκε για λογους "ηθικης ταξεως". Τελικα η Αστριντ Προλλ και η Ιρένε Γκέοργκενς βρισκουν μια "ακρη" σ'ενα μπαρ που τους πουλαει μια ΜΠΕΡΕΤΑ και ενα ΡΕΚ μαζι με σιγασπρες και σφαιρες για 2000 μαρκα.

...στην παρανομία / η ΡΑΦ γεννιέται

14 ΜΑΗ: Η Μάνχοφ φτάνει στο "Ινσπιτουτο" λίγο μετά τις 8:00πμ και αμέσως ξεκινά την συγγραφική της δουλειά. Στις 9:30 φτάνει η κλούβα που μεταφέρει τον Μπάαντερ. Οι δυο φρουροί ελέγχουν τον χώρο και του βγαίνουν τις χειροπέδες. Φτάνουν στο "Ινσπιτουτο" δυο κοπελλές (η Ιρένε Γκέοργκενς και η Ινγκριντ Σούμπερτ) οι οποίες -"κατά συμπύωση"- ενδιαφέρονται για την μελέτη στοιχείων σχετικά με την νεανική εγκληματικότητα. Καθόνται στο χωλ και μελετούν στοιχεία. Σε λίγο χτυπάει το κουδούνι της εισόδου, οι κοπελλές ανοίγουν και μπαίνει ένας άντρας με κουκούλα και μια Μπερετα στο χέρι. Ο μασκοφορος τραυματίζει ένα βιβλιοθηκάριο που προσπαθεί να αντισταθεί. Οι δυο κοπελλές βγαίνουν και αυτές τα όπλα τους ρίχνοντας στους εντρομούς φυλάκες βλήματα δακρυγόνων αερίων. Μέσα στην φασαρία, ο Μπάαντερ σκαρτάρει από το παραθύρο ακολουθούμενος από την Μάνχοφ και από τους υπολοίπους που καλύπτουν την διαφυγή τους. Στην γωνία τους περιμένει η Προλλ με την κλεμμένη ΑΛΦΑ-ΡΟΜΕΟ την οποία αργότερα η αστυνομία βρίσκει εγκατελεμένη. Όσο για την Μάνχοφ, ταυτοχρόνα με το άλμα της από το παράθυρο του Ινσπιτουτου, πραγματοποίησε και το άλμα από την ζώνη της επιφανούς αρθρογράφου, στην ζώνη της διαβόητης παρανομίας.

"Πιστεύαν πραγματικά τα γουρουνιά πως θα αφήναμε τον συντροφο Μπάαντερ να λειώνει μέσα στην φυλακή; Πιστεύαν πραγματικά πως θα μιλάγαμε για ανάπτυξη της ταξικής πάλης και ανασυνταξή του προλεταριάτου χωρίς ταυτοχρόνα να απλίζαμαστε; Μήπως τα γουρουνιά που μας πυροβολήσαν πρώτα, πιστεύαν πως θα επιτρέπαμε στους εαυτούς μας να σκοτωθούμε ειρηνικά σαν τα πρόβατα; Όσοι δεν απλίζονται πεθαίνουν. Όσοι δεν πεθαίνουν είναι θάμμενοι ζωντανά στις φυλακές, στα αναμορφωτήρια, στα πετρινα φερέτρα των νέων στεγαστικών προγραμμάτων, στα ασφυκτικά σχολεία, στις κατακαινούριες κουζίνες και κρεβατοκαμαρές, τις γεμάτες χαριτωμένα επιπλα αγόρασμα επί πιστώσει.
ΞΕΚΙΝΗΣΤΕ ΤΩΡΑ ΤΗΝ ΕΝΟΠΛΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ! ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΤΕ ΤΟΝ ΚΟΚΚΙΝΟ ΣΤΡΑΤΟ!"

8 ΙΟΥΝΗ: Ο Μάλλερ με την ομάδα του (Μπάκερ, Μπέριμπερχ, Ασντονκ, Γκράσχοφ, Σελμ) πετάνε για Βυρπητό μέσω Αν. Βερολίνου.

Από την Βυρπητό σκοπεύουν να πάνε σ' ένα κέντρο εκπαίδευσης της ΑΛ ΦΑΤΑΧ στο Αμμάν της Ιορδανίας. Στη Βυρπητό όμως επικρατεί

γενικό χάος. Οι γερμανοί ξεμένουν στο αεροδρόμιο όταν ο υπεύθυνος ασφαλείας, τους κατακρατεί τα διαβατήρια. Ειδοποιείται μια ομάδα ενοπλών της ΑΛ ΦΑΤΑΧ που καταφθάνει στο αεροδρόμιο και απελευθερώνει τους Γερμανούς οι οποίοι διανυκτερεύουν στην παραλία της Βυρπητού. Εκεί τους συλλαμβάνει η λιθανεζική πολιτοφυλακή και τους ξαναπαι πίσω στο αεροδρόμιο. Καταφθάνουν πάλι οι παλαιστίνιοι που αυτοί την φορά τους περνάνε τα σύνορα με την Συρία. Μετά από μια πρώτη φάση εκπαίδευσης στην Δαμασκό, αναχωρούν τελικά για το Αμμάν.

21 ΙΟΥΝΗ: Μια δεύτερη ομάδα που περιλαμβάνει τους Μπάαντερ, Ενσσλίν και Μάνχοφ περνάει στο Αν. Βερολίνο. Μεταμφιέζονται σε αραβές και πηγαινούν στο αεροδρόμιο όπου ο παλαιστίνιος συνδεσμός τους δίνει διαβατήρια των Ηνωμένων Αραβικών Εμιρατών. Το άλλο απόγευμα φτάνουν στην Δαμασκό και από εκεί περνούν τα σύνορα με την Ιορδανία. Στο Αμμάν τους υποδέχεται η πρώτη ομάδα. Τώρα πια όλοι οι γερμανοί είναι ντυμένοι με στολές παραλλαγής (εκτός από τον Μπάαντερ που επιμένει να κυκλοφορεί με "κόλλπτο" μπλουτζίν) και φέρουν Καλασνίκωφ. Συντομα όμως ξεσπούν εντονές και επικίνδυνες προστριβές με τον αλγερίνο διοικητή του στρατοπέδου, τους παλαιστίνιους μαχητές (η Ενσσλίν επιμένει να κάνει ...πλύοθεραπεία γυμνοστήθη μέσα στο στρατόπεδο) αλλά και μεταξύ των γερμανών. Το γεγονός αυτό επισπεύδει την επιστροφή στο Βερολίνο, στις 9 Αυγούστου.

Στο Βερολίνο συνεχίζονται οι προετοιμασίες για τον ενοπλό αγώνα. Νοικιάζονται διαμερίσματα, αποκτώνται οχήματα, οικονομικοί πόροι συλλέγονται από φραγκατούς "συμπαθούντες". Το τελευταίο αποτελεί "ειδικότητα" της Μάνχοφ μια και η ίδια μέχρι πρόσφατα ανήκε σ' αυτούς τους κύκλους.

Γίνονται νέες στρατολογίες και ο Μπάκερ κάνει μια επαφή με δυο μηχανικούς αυτοκινήτων, τον Καρλ-Χάινς Ρούλαντ και τον Ερικ Γκρούσντατ οι οποίοι αποδυναμώνονται πολύτιμοι στο να "μαστορευτούν" τα κλεμμένα αυτοκίνητα να τους "χτυπάνε" νούμερα, να τους κάνουν μετατροπές, βαψίματα κλπ. Συντομα όμως θα αναμετρηθούν και περισσότερο ενεργά.

29 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ: Η ομάδα ξεκινά ουσιαστικά την δράση της με 3 ταυτοχρόνες ληστείες τραπεζών. Περισσότερο επικερδής υπηρξε η ομάδα στην οποία συντονιστής ήταν ο Μάλλερ ο Μπάαντερ με την Γκέοργκενς σάλταραν τα γκισέ και μαζέψαν 155.000 μάρκα. Η ομάδα της Μάνχοφ πήρε μόλις 8.000 μάρκα καθώς δεν είδαν ένα χαρτοκιβώτιο γεμάτο με 95.000 (εντονή κριτική ασκηθήκε στην Μάνχοφ γι' αυτή την ...πανακριβή αβλεψία της). Τέλος, η τρίτη ομάδα (Μπάκερ, Γκρούσντατ, Ρούλαντ) πήρε 55.000 μάρκα.

6 ΟΚΤΩΒΡΗ: Μια βδομάδα μετά τις ληστείες, ολοκληρή η ομάδα συναντιέται σ' ένα διαμέρισμα που ανήκει στους μόλις στρατολογημένους Γιαν-Καρλ Ράσπε και Μαριάννα Χέρτζογκ.

8 ΟΚΤΩΒΡΗ: Η Μάνχοφ και ο Γιάνσεν αναχωρούν για την κυρίως Δυτ. Γερμανία προκειμένου να

εξετάσουν την δυνατότητα διαρρηξής σ' ένα στρατιωτικό οπλοστάσιο Την ίδια μερα, η "Πολιτική Αστυνομία" λαμβάνει μια πληροφορία για συνάντηση των Μπάαντερ, Μάλερ, Ενσλιν σ' ένα διαμερισμα. Η αστυνομία θέτει το σπιτι υπο επιτήρηση, κανείς όμως δεν μπαίνει ή βγαίνει ολοκληρη την μερα. Στις 5:30μμ πραγματοποιείται εφοδος. Μεσα στο σπιτι συλλαμβανεται η Σούμπερτ και ανακαλύπτονται ένα πιστολι ΛΑΜΑ των 9χιλ, μολοτωφ, διαφορα εμπρηστικά χημικά και κλεμμενες πινακίδες. Οι μπατσοι αραζουν στο σπιτι και πέριπτενον. Αργότερα χτυπάει το κουδουνι και όταν ανοίγει η πορτα, ο Μάλλερ βλέπει να τον σημαδεουν 12 πιστολια. Είναι υποτειθεται μεταμφιεσμενος αλλά ένας μπατσος του λέει "Νομιζατε πως δεν θα σας αναγνωριζαμε κ. Μάλλερ;" Ο Μάλλερ κανει μια θεατρικη υποκλιση και απαντα "Τα συγχαρητηρια μου κυριε". Μιση ωρα αργότερα, οι μπατσοι αντλαμβανονται μια γυναικα που στέκει αναποφασιστη έξω απο την πορτα. Ανοίγουν και συλλαμβανουν την Μπέρμπεριχ. Στην παγίδα θα πεσουν ακομα η Αστονκ και η Γκέοργκενς.

10 ΟΚΤΩΒΡΗ: Οσοι γλυτωσαν απο τις συλλήψεις, συναντιονται στο διαμερισμα του Ράσπε. Δημιουργείται ένα κλιμα υπογίων σε βαρος του Μπακερ ο οποιος οργισμενος σπκωνεται και φευγει. Αποφασίζεται η εγκαταλειψη του Βερολινου και η μεταφορα της δρασης της ομάδας στην κυριως Δυτ. Γερμανια. Στελνεται ο Ρούλαντ να συναντησει την Μάινχοφ για να προετοιμασουν το εδαφος.

1 ΝΟΕΜΒΡΗ: Ο Ρούλαντ συναντα την Μάινχοφ στον σιδηροδρομικο σταδιο του Αννοβερου και μαζί ξεκινουν για έναν "αναγνωριστικο γυρο" στην Δυτ. Γερμανια. Συναντουν "συμπαδουντες" και εξασφαλιζουν ασφαλη σπιτα.

16 και 21 ΝΟΕΜΒΡΗ: Οι Ρούλαντ, Γιάνσεν και Μάινχοφ κανουν διαρρηξη στα δημαρχεια του NEUSTADT και του LAGGONS απ' όπου αποσπουν σφραγιδες, αγραφα διαβατηρια και ταυτοτητες καθως και ένα ...μπουκαλι κονιακ. Σε λιγο καταφθανει και ο Ράσπε ενω βρισκεται μια μεγαλη ποσοτητα οπλων (23 πιστολια ΦΑΪΑΡΜΠΕΡΝΤΣ των 9χιλ) μεσω της ΑΛ ΦΑΤΑΧ στην Φρανκφουρτη. Τα μελη της ομάδας εγκαταλειπουν κατα κυματα το Βερολινο.

20 ΔΕΚΕΜΒΡΗ: Οι Ρούλαντ, Στουρμ, Γιάνσεν κι ένας φίλος του τελευταίου κανουν βολτες στο Ομπερχαουζεν για να κλεβουν καποια οχηματα. Πεφτουν όμως σε μπλοκο των μπατσων και ο Ρούλαντ (κουρασμενος μαλλον απο την παρανομια) αποφασίζει να παραδοθει. Δινει όμως χρονο να διαφυγουν οι υπολοιποι. Στην ασφαλεια, δινει και παλι καποιο χρονο στους -πρωην- συντροφους του πρωτού αρχισει να μιλαει "Δινει" στους μπατσους ολες τις γιαφκες της Φρανκφουρτης οι οποιες όμως στο μεταξυ εχουν προλαβει να εκκενωθουν και η ομάδα βρισκεται ήδη στον δρομο για την Νυρεμβεργη.

Εκει, μετα απο λιγες μερες, οι Μάινχοφ, Γιάνσεν και Προλλ προσπαδουν να κλεβουν μια Μερσεντες. Ο ιδιοκτητης τους αντλαμβανεται και ειδοποιει τους μπατσους. Οι μπατσοι μπλοκαρουν το ένα απο τα δυο αμαξια της ομάδας αλλά ο Γιάνσεν αρχίζει το πιστολιδι. Οι μπατσοι καλυπτονται πανκοβλητοι και ο Γιάνσεν μπαίνει σ' ένα ασφαλιτικο για να διαφυγει μ' αυτο. Δεν καταφερνει όμως να το βαλει μπρος και τελικα παραδιδεται καθως βρισκεται με καμποςα πιστολια να τον σημαδεουν.

ΤΕΛΗ 1970: Ο υπουργος εσωτερικων θετει τις ερευνες για την "συμμορια Μπάαντερ - Μάινχοφ" υπο την δικαιοδοσια του ΒΚΑ (Ομοσπονδιακο Γραφειο Διερευνησης Εγκληματων). Ανατειθεται στον Αλφρεντ Κλάους (αξιωματουχο του ΒΚΑ) η δημιουργια μιας ειδικης επιτροπης για την "τρομοκρατια" και του παραχωρεται ένα συγκροτημα γραφειων στην Βοννη. Εκει συντασσει μια 60σελιδη προκαταρκτικη αναφορα η οποια καλυπτει την δραση της ομάδας, ξεκινοντας απο τους εμπρησμούς της Φρανκφουρτης.

Την ίδια όμως εποχη, γραφει μεσα απο την φυλακη για την ομάδα και ο Μάλλερ. Το "ιδεολογικο μανιφεστο" όμως που συντασσει, οχι μονο δεν εγκρινεται απο την ομάδα αλλά και απορριπεται σε τετοιο βαθμο, που ο Μάλλερ να θεωρεται "ξεγραμμενος" απο τους υπολοιπους. Ανατειθεται στην Μάινχοφ η συγγραφη ενός "ιδεολογικου μανιφεστου". Το κειμενο της "ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΑΝΤΑΡΤΙΚΟΥ ΠΟΛΗΣ" είναι τυπικα η απαρχη της "ΦΡΑΞΙΑΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ" καθως για πρωτη φορα χρησιμοποιείται το ονομα αλλά και το διασημο εμβλημα της οργανωσης το αστερι με το υποπολυβολο και τα αρχικα "ΡΑΦ".

"Αν εχουμε δικιο στο να λεμε οτι ο αμερικανικος ιμπεριαλισμος είναι μια χαρτινη τигρης -πραγμα που σημαίνει πως τελικα μπορεί να νικηθει- και οι κινεζοι κομμουνιστες εχουν δικιο στην θεση τους οτι η νικη επι του αμερικανικου ιμπεριαλισμου εχει γινει επικτη επειδη ο αγωνας εναντιον του, διεξαγεται σημερα στις 4 γωνιες του πλανητη με αποτελεσμα οι δυναμεις του ιμπεριαλισμου να εχουν θρυμματισθει, αν αυτα λοιπον είναι σωστα τοτε δεν υπαρχει κανενας λογος να εξαιρεσομε ή να απορριψομε καποια συγκεκριμενη χωρα ή καποια συγκεκριμενη περιφερεια απο το να παρει μερος στον αντιιμπεριαλιστικο αγωνα λογω του οτι εκει οι δυναμεις της επαναστασης είναι ιδιαίτερα αδυνατες και οι δυναμεις της αντιδρασης ιδιαίτερα δυνατες(...)

Το ανταρτικο πολης ξεκίνα με την αναγνωριση του γεγονατος οτι δεν θα υπαρχει ο "αυστηρος βηματισμος" με τον οποιο πολλοι αυτοαποκαλουμενοι επαναστατες θα ήθελαν να "αδηγησουν τον λαο στην μαχη". Ξεκίνα με την αναγνωριση οτι όταν ερθει η στιγμή για τον (μαζικο) ενσπλο αγωνα, θα είναι ήδη πολυ αργα να αρχισομε τοτε να οργανωνομαστε γι' αυτον. Οτι σ' ένα κρατος που η δυνατοτητα του για ασκηση βιας είναι τοσο ισχυρη και που οι επαναστατικες του παραδοσεις είναι τοσο πτηπμενες, δεν προκειται ποτε να υπαρξει -χωρις να παρθουν αμεσες πρωτοβουλίες απο τους επαναστατες- ένας επαναστατικος προσανατολισμος ακομα και αν οι συνθήκες του επαναστατικου αγωνα καλυτερευσουν (πραγμα που θα γινει σαν αναποφευκτη συνεπεια της εξελιξης του

ιστερου καπιταλισμου).

Ως προς αυτο, το ανταρτικο πολης ειναι η λογικη συνεπεια της αρνησης της καινοβουλευτικης δημοκρατίας, η μονη και αναποφευκτη απαντηση στους "γυμους εκτακτου αναγκης", ειναι η ετοιματητα για παλη με το ιδιο βιασ μεσα μ' αυτα που το συστημα επελεξε στην προσπαθεια του να εξαλειψει τους αντιπαλους του. Το ανταρτικο πολης βασίζεται στην κατανοση των εσων συμβαινουν και οχι σε μια σταση απολογιας για τα οσα συμβαινουν.

Στοχος του ανταρτικου πολης ειναι η επιθεση κατα του κρατικου μηχανισμου ελεγχου σε συγκεκριμενα καιρια σημεια τα οποια τειθονται εκτος μαχης καταστρεφοντας ετσι τον μυθο του πανταχου παροντος και ατρωτου κρατους(...)

ΕΚΑΤΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΑΝΘΗΣΑΝ,
ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΕΚΑΤΟ ΕΝΟΠΛΕΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ

Φραζια Κοκκινος Στρατος"

15 ΓΕΝΑΡΗ 1971: Αποστεινονται απο την ΡΑΦ δυο τραπεζες στο Κασσελ με λεια 115.000 μαρκα.

Στις αρχες του 1971, κανει αισθητη την παρουσια της μια οργανωση που εμελλε να παιζει σπουδαιο ρολο στην μετεπειτα εξελιξη της ΡΑΦ. Προκειται για την "Σοσιαλιστικη Κολλεκτιβα Ασθενων" (S.P.K.) που ιδρυθηκε απο τον δρ. WOLFGANG HUBER του πανεπιστημιου της Χαϊδελβεργης, οταν αυτος επικριθηκε σφοδρα και απολυθηκε απο το πανεπιστημιακο κατεστημενο για τις ανορθοδοξες αντι-ψυχιατρικες μεθοδους του. Η απολυση του, οδηγει την "ομαδα θεραπειας" των ασθενων του να καταλαβει τα διοικητικα γραφεια του πανεπιστημιου και να κανει απεργια πεινας. Ο πρωτανης υποχωρει και ο HUBER επανερχεται στην θεση του.

Οι "κυκλοι εργασιας" της "Σ.Κ.Α." τυπικα ειναι διαλεκτικη, μαρξισμος, σεξουαλικοτητα, εκπαιδευση και θρησκεια. Στην πραγματικοτητα ομως ειναι εκρηκτικα, πλεπικοινωνιες, φωτογραφιση και παρακολουθηση στοχων, πολεμικες τεχνες.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ: Δυο μελη της "Σ.Κ.Α." κανουν μια ανεπιτυχη αποπειρα να ανατιναξουν το τραινο στο οποιο επιβαινει ο προεδρος της Δυτ. Γερμανιας.

10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ: Ο Γκράσχοφ και η Προλλ "συναντιονται" με μπατσους στην Φρανκφουρτη. Καταφερνουν να διαφυγουν μεσα σ' ενα καταγισμο πυροβολισμων.

18 ΜΑΗ: Εκδιδεται η αποφαση για την αποδραση του Μπιααντερ. Καταδικαζονται σε εξι χρονια η Σούμπερτ και σε τεσσερα χρονια η Γκέοργκενς. Ο Μαϊλλερ αδωνεται, παραμενει ομως φυλακισμενος βαση του διαβοπτου νομου "129α" ("συμμετοχη σε παρανομη οργανωση").

ΑΝΟΙΞΗ 1971: Τα μελη της "Σ.Κ.Α." αρχιζουν να οπλιζονται και να συνδεονται με την ΡΑΦ. Ετσι γεννιεται η λεγομενη "δευτερη γενια" της ΡΑΦ απο τους MULLER, VON DYCK, FOLKERTS, FRIEDRICH, HAUSNERR, HOFMANN, JUNSCHKE, ROSSNER, ROLL, SCHILLER και TAUFER. Σε πρωτη φαση παραμενουν ενεργοι και στο "αντι-ψυχιατρικο εργο" της "Σ.Κ.Α."

24 ΙΟΥΝΗ: Αστυνομικο μπλοκο στο Βιζενταλ σταματαει ενα αυτοκινητο στο οποιο επιβαινουν μελη της "Σ.Κ.Α.". Ακολουθει ανταλλαγη πυροβολισμων και καταδιωξη, το αμαξι διαφευγει κι ενας αστυνομικος τραυματιζεται. Η συμπλοκη αυτη αποτελεσε το οριστικο περασμα στην ΡΑΦ και την παρανομια για τα περισσοτερα απο τα μελη της "κολλεκτιβας".

15 ΙΟΥΛΗ: Αμαξι στο οποιο επιβαινουν οι ανταρτες της ΡΑΦ Βέρνερ Χόππε και Πέτρα Σελμ, διασπα αστυνομικο μπλοκο στο Αμβουργο. Στην καταδιωξη που ακολουθει, το αμαξι τους βγαίνει απο τον δρομο και αναγκαζονται να συνεχισουν με τα ποδια. Ο Χόππε εντοπιζεται απο ελικοπτερο και τελικα παραδιδεται περικυκλωμενος απο 80 μπατσους. Η 19χρονη Πέτρα δεν παραδιδεται και καθως οι μπατσοι κρινουν πως μπορει να τους διαφυγει, την εκτελουν με μια βολη ελευθερου σκοπευτη. Ηταν η πρωτη νεκρη του γερμανικου ανταρτικου.

20 ΙΟΥΛΗ: Συλλαμβανεται ο Νπίτερ Κούνζελμανν της Κ.1, κατηγορουμενος για βομβιστικες επιδεςεις. Την ιδια περιπου περιοδο σχηματιζεται το "ΚΙΝΗΜΑ 2 ΙΟΥΝΗ" (κυριως απο μελη της Κ.1), μια ενοπλη οργανωση με "χαοτικο" χαρακτρα σε σχεση με το "λενινιστικο" προτυπο της ΡΑΦ.

1 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ: Ο Χορστ Χέρολντ γινεται γενικος διοικητης του ΒΚΑ και του παραχωρονται απεριοριστες εξουσιες για "την καταπολεμηση της τρομοκρατίας". Ο Χέρολντ δημιουργει το "απολυτο συστημα" ηλεκτρονικου φακελωματος. Στα κομπιουτερ του -μεχρι το 1979- ειχαν καταχωρηθει στοιχεια για 14.7 εκατομμυρια ατομα, 3.100 οργανωσεις και ομαδες, 21 εκατομμυρια αποτυπωματα, 19 εκατομμυρια φωτογραφιες και 6.000 δειγματα γραφικου χαρακτρα.

ΜΕΣΑ ΟΚΤΩΒΡΗ: Ο Μπιάαντερ και η Ενσολιν επιστρεφουν στο Βερολινο με φιλοδοξο σχεδιο την ταυτοχρονη απαγωγη του αμερικανου, βρεττανου και γαλλου διοικητη των αντιστοιχων τομεων της πολης (το Βερολινο -τυπικα τουλαχιστον- τελουσε υπο την κατοχη των "συμμαχικων δυναμεων" του β' παγκοσμιου πολεμου). Τους φιλοξενουν οι "συμπαδουσες" Χάμερσμιντ και Εντελγκαρντ. Η Εντελγκαρντ, προφανως υπερβολικα φοβισμενη, πηγανει μονη της στην αστυνομια και ομολογει το "εγκλημα" της. Μετα απο κρατηση τριων εβδομαδων και αφου συνεργαζεται πληρωξ με την αστυνομια, αφηνεται ελευθερη. Λιγο καιρο μετα, το Γερμανικο Πρακτορειο Ειδησεων λαμβανει την φωτογραφια μιας γυναικας καλυμενης με πισσα και πουπουλα. Το συνοδευτικο σημειωμα γραφει "Αυτη ειναι η Εντελγκαρντ, χαφισ της αστυνομιας, "καλος και βρακι" με τα γουρουνια - δολοφονους. ΖΗΤΩ Η

ΡΑΦ." (η Κατερίνα Χάμερσμιντ κατελήξε στην φυλακή όπου και πέθανε το 1975 από καρκίνο καθώς δεν της επιτραπεί να δεχτεί την καταλλήλη θεραπεία εκτός φυλακής / στην μνήμη της η ΡΑΦ, με το "KOMMANTO KATERINA XAMERSMINT", πραγματοποίησε την τελευταία ενέργεια της, την αναίτηξη των φυλακών του WEITERSTADT τον Μάρτη του '93).

22 ΟΚΤΩΒΡΗ: Ενοπλή συμπλοκή στο Αμβούργο ανάμεσα σε μέλη της ΡΑΦ και μπάτσους. Συλλαμβάνεται η Μαργκρίτ Σίλλερ και σκοτώνεται με 4 σφαίρες ένας αστυνομικός.

ΝΟΕΜΒΡΗΣ: Ένα δεμά με την ένδειξη "ΥΑΛΙΚΑ- ΠΡΟΣΟΧΗ ΕΥΘΡΑΥΣΤΟ !" που είχε αποσταλεί από το Αμβούργο με παραληπτή την διεύθυνση ενός κεραμοποιείου στο Βερολίνο, σχίζεται κατά λάθος στο ταχυδρομείο και χύνονται σφαίρες. Σε έρευνα που ακολουθεί βρίσκονται άλλα 6 τέτοια δεμάτα που περιέχουν πιστολιές, αυτομάτα τουφέκια, σιγαστρες, διοπτρες, σφαίρες, εκρηκτικά, πυροκροττες, ασυρματους, περουκες, πινακίδες, διαρηκτικά εργαλεία.

3 ΔΕΚΕΜΒΡΗ: Η αστυνομία του Βερολίνου απευθύνει "ανοιχτή εκκλήση στους πολίτες για συνεργασία κατά της τρομοκρατίας". Συλλαμβάνονται οι Ραλφ Πόλε και Μαριάννα Χέρτζογκ.

22 ΔΕΚΕΜΒΡΗ: Σε ληστεία τραπεζας στο Καϊζερσλαουτεν σκοτώνεται ένας μπάτσος. Η ληστεία αποδίδεται σε τρία παλιά μέλη της "Σ.Κ.Α."

ΓΕΝΑΡΗΣ 1972: Ένας αστυνομικός στην Κολωνία σταματάει μαζί με βερολινεζικές πινακίδες. Ο οδηγός κατεβαίνει το τζαμι και ο αστυνομικός με προτεταμένο το όπλο του ζητάει τα χαρτιά του. Ο οδηγός φαίνεται να υπακούει προθυμά, μόνο που ανη για χαρτιά βγαίνει το πιστόλι του και εκτελεί σχεδόν εξ επαφής τον αστυνομικό. Οδηγός ήταν ο Μπίαντερ.

21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ: Οκτώ μέλη της ΡΑΦ κάνουν "μπαζά" ρεκόρ παίρνοντας 285.000 μάρκα από μια τραπεζά στο LUDWIGSHAFEN.

2 ΜΑΡΤΗ: Η αστυνομία ανακαλύπτει στο Αμβούργο ένα "πλαστογραφικό εργαστήριο" της ΡΑΦ. Στην ενεδρά που σπνεται πέφτουν οι Γκράσχοφ και Γκρούντμαν. Ο Γκρούντμαν παραδίδεται αλλά ο Γκράσχοφ αρχίζει να πυροβολεί και σκοτώνει ένα μπάτσο. Ο ίδιος τραυματίζεται βαριά αλλά επιβιώνει. Παρα την κρίσιμη κατάσταση του, μεταφέρεται σχεδόν αμέσως στην απομονωση.

3 ΜΑΡΤΗ: Εκρηξη βομβας στο καζίνο της Φρανφουρτης σκοτώνει αμερικανο στρατιωτικό. Η ενέργεια αποδίδεται στην ΡΑΦ.

ΜΑΪΟΣ: Η αεροπορία των ΗΠΑ πραγματοποιεί σφοδρους βομβαρδισμούς σε λιμάνια του Βορειου Βιετναμ. Γίνονται βομβιστικές επιδeseis σε αμερικανικούς στόχους σε όλη την Γερμανία. Σημαντικότερη υπηρξε η επιδeseis με 3 μηχανισμούς στην είσοδο της λεσχης αξιωματικών σε στρατιωτική βάση της Φρανκφουρτης. 13 αμερικανοί στρατιωτες τραυματίζονται ενώ ο συνταγματάρχης Μπλούμκιστ πεθαίνει μ' ένα κομματι γυαλι καρφωμένο στο λαιμό του. Την ευθύνη αναλαμβάνει το "KOMMANTO: ΠΕΤΡΑ ΣΕΛΜ" της ΡΑΦ: *"(...) Το Δ. Βερολίνο και η Δυτ. Γερμανία δεν θα είναι πια τα ασφαλή μετοπισθεν για τις εξοντωτικές στρατιγικές τους στο Βιετναμ. Θα πρέπει να ξέρουν πως τα εγκλήματα τους εναντια στον βιετναμεζικό λαο, τους δημιουργησαν νεους και οργισμενους εχθρους. Θα πρέπει να ξέρουν πως πια πουθενά στον κοσμο δεν θα είναι ασφαλεις απο τις επιδeseis των ανταρτικων επαναστατικων μοναδων..."*

12 ΜΑΗ: Εκρηξη δυο βομβων στο αρχηγείο της αστυνομίας στο Αουγκσπεργκ με εξή τραυματες αστυνομικούς. Την ίδια μερα στο Μοναχο εκρηγνεται παγιδευμένο αυτοκίνητο μέσα στο γκαραζ του ΒΚΑ καταστρεφοντας 60 οχηματα και όλες τις τζαμαρίες του κτηριου. Την ευθύνη αναλαμβάνει η ΡΑΦ στην μνήμη του Τόμμυ Βαϊσμπέκερ, μέλους της "2 ΙΟΥΝΗ" που σκοτώθηκε σε συμπλοκή με μπάτσους.

15 ΜΑΗ: Τινάζεται στο αέρα το αυτοκίνητο που οδηγεί η Γκέρτα Μπούτενμπεργκ, γυναίκα του δικαστη Μπούτενμπεργκ που είχε διαταξει την μεταφορά του σοβαρά τραυματισμένου Γκράσχοφ από το νοσοκομείο στην απομονωση. Προφανώς η βομβά προοριζόταν γι' αυτον. Την ευθύνη αναλαμβάνει η ΡΑΦ.

19 ΜΑΗ: Δυο εκρηξεις στις εγκαταστάσεις του Σπρίνγκερ στο Αμβούργο. Παρα το οτι υπηρξαν τρία εγκαίρα προειδοποιητικά τηλεφωνήματα, το κτήριο δεν εκκενώθηκε με αποτελεσμα τον τραυματισμο

17 εργατων. Η ΡΑΦ γραφει: *"(...) Ο Σπρίνγκερ προημα να τραυματιστουν οι εργατες του παρα να χαδουν μερικες ωρες εργασιας, πραγμα που θα σημαινε απωλεια κερδους γι' αυτον. Για τους καπιταλιστες το κερδος είναι το παν και οι εργατες που το δημιουργουν είναι ένα πηποτα. Είμαστε βαθια αναστατωμενοι στο ακουσμα του οτι τραυματιστηκαν εργατες..."*

24 ΜΑΗ: Δυο παγιδευμένα αυτοκίνητα σκορπουν τον θάνατο εξώ από ένα στρατώνα και μια λεσχή αξιωματικών του "Ευρωπαϊκού Αρχηγείου του Στρατου των ΗΠΑ" στην Χαϊδελβεργη. Σκοτώνονται ένας λοχαγός και δυο λοχιες (ο ένας καταπλακωμένος από αυτομάτο μηχανήμα πώλησης ΚΟΚΑ-ΚΟΛΑ ☹) ενώ τραυματίζονται και πεντε στρατιωτες. Την ευθύνη αναλαμβάνει η ΡΑΦ.

αιχμαλωσία / η δίκη του Σταμχαϊμ

31 ΜΑΗ: Η αστυνομία λαμβάνει μια ανωνύμη καταγγελία ότι σ' ένα γκαραζ στην Φρανκφουρτη "μπαινοβγαίνουν υποπτώς καποιοι νεαροι". Σε ερευνη που ακολουθει βρισκονται εκρηκτικες υλες και το γκαραζ τειδεται υπο επιτηρηση. Η αντιστροφη μετρηση αρχιζει. Μεσα σε σαραντα ημερες, σ' ενα κλιμα αντι-"τρομοκρατικης" υστεριας και πανικου, η ΡΑΦ θα τεδει σχεδον ολοκληρωτικα εκτος μαχης. 1 ΙΟΥΝΗ / 5:50πμ: Μια Πορσε παρκαρει εξω απο το γκαραζ και βγαίνουν 3 ανδρες. Οι δυο (Μπάαντερ και Μάνς) μπαίνουν στο γκαραζ ενω ο τριτος (Ράσπε) μενει απ' εξω. Ο Ράσπε αντιλαμβανεται τους μπατσους και προσπαθει να διαφυγει πυροβολοντας, συλλαμβανεται ομως σε λιγα. Ενα αστυνομικο οχημα παρκαρει ετσι ωστε να μπλοκαρει την εισοδο του γκαραζ. Ο Μπάαντερ πυροβολει μια φορα και μαζί με τον Μάνς γελανε και κουνανε τα οπλα τους στους μπατσους. Οι τζαμαριες που βρισκονται στην πσω πλευρα του γκαραζ διαλυονται απο τις σφαιρες των μπατσων και μεσα απο τα σπασμενα τζαμια ριχνονται δακρυγονα. Οι μπατσοι τους ζητανε να πεταξουν τα οπλα τους, να βγαλουν τα εξωτερικα ρουχα τους και να βγουν με τα χερια υηλα. Ο Χόλγκερ και ο Αντρέας τους πετανε πσω τα δακρυγονα.

7:45πμ: Ενα μπατσικο θωρακισμενο οχημα "καρφωνεται" πανω στην πορτα και πεπουνται μεσα δακρυγονα. Ενας ελευθερος σκοπευτης εσπαζει την διοπτρα του πανω στον Μπάαντερ και τον τραυματιζει. Σε λιγο ο Μάνς παραδιδεται ενω δεκα λεπτα αργοτερα εισβαλλει το θωρακισμενο οχημα συνοδευομενο απο αστυνομικους με αλεξισφαιρο εξοπλισμο. Βρισκουν τον Μπάαντερ πεσμενο κατω να αιμορραγει αλλα να βασταει παντα το οπλο του. Ενας μπατσος του το κλωτσαει απο το χερι ενω ο Μπάαντερ συνεχιζει να παλευει με τους 4 μπατσους που τον πανε σπκωτο.

7 ΙΟΥΝΗ: Η Ενσσλν πηγαινει σ' ενα καταστημα στο Αμβουργο για να αγορασει ρουχα. Μια πωλητρια αντιλαμβανεται το πιστολι στο μπουφαν της και ενημερωνει την διευθυντρια. Εκεινη ειδοποιει την αστυνομια και προσπαθει να καθυστερησει την Ενσσλν που τελικα συλλαμβανεται απο τους μπατσους που αποκλειουν το καταστημα.

15 ΙΟΥΝΗ: Ενας αριστεριστης δασκαλος στο Αννοβερο δεχεται να φιλοξενησει την Μάινχοφ και τον Μύλλερ. Χεσμενος προφανως απο τον φοβο του, ειδοποιει σε λιγο μονος του την αστυνομια που περικυκλωνει το σπιτι. Ο Μύλλερ συλλαμβανεται την ωρα που βγαίνει για να παρει ενα τηλεφωνο ενω η Μάινχοφ οταν ανοιγει την πορτα.

7 ΙΟΥΛΗ: Συλλαμβανονται ο KLAUS JUNSCHE και η IRMGARD MOLLER. Τους ειχε "δωσει" ο μολις "στρατολογημενος" στην ΡΑΦ, HANS-PETER KONIECZNY.

5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ: Παλαιστινιοι κομμαντος της οργανωσης "ΜΑΥΡΟΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ" εισβαλλουν στο "Ολυμπιακο Χωριο" του Μοναχου και καταλαμβάνουν το τμημα της ισραηλινης ολυμπιακης ομαδας. Δυο ισραηλινιοι σκοτωνονται και εννεα παιρνονται ως ομηροι. Μετα απο ολοημερες διαπραγματευσεις, οι παλαιστινιοι με τους ομηρους τους μεταφερονται στο αεροδρομιο. Καθως επιβιβαζονται στο αεροπλανο με κατευθυνση το Καϊρο, οι ελευθεροι σκοπευτες της αστυνομιας ανοιγουν πυρ. Στην μαχη που ακολουθει σκοτωνονται πεντε παλαιστινιοι, ολοι οι ισραηλινιοι και ενας γερμανος αστυνομικος.

Στο μεταξυ, τα μελη της ΡΑΦ αρχιζουν να βιωνουν την τραγικη πραγματικοτητα των "λευκων κελιων". Απολυτη απομονωση σε πχομονωμενα και χωρις φυσικο φως κελια. Η "γραμμη" της ΡΑΦ προς τα μελη της ειναι απολυτη: *"Ουτε μια λεξη στα γουρουνια, με οποια μορφη κι αν εμφανιζονται, ειδικα ως γιατροι. Ουτε μια λεξη. Και φυσικα δεν τους βοηθαμε σε πποτα, δεν κουνουμε ουτε το δαχτυλο μας. Τιποτα εκτος απο εχθροτητα και περιφρονηση. Δεν τους προκαλουμε -αυτο ειναι σημαντικο-, ομως θα υπερασπισουμε τους εαυτους μας αδυσωπιτα, ανυποχωρητα, με καθε ανθρωπινωσ δυνατο τροπο."*

ΤΕΛΗ 1972 Ξεκινα νεα δίκη του Μάλλερ στο Βερολινο και ο Μπάαντερ καλειται ως μαρτυρας. Εκει ανακοινώνει την πρωτη απεργια πεινας της ΡΑΦ που θα διαρκεσει σχεδον δυο μηνες και θα διακοπει οταν ο Ομοσπονδιακος Εισαγγελεας δεχεται να χαλαρωσει τις συνθηκες κρατησης τους και ειδικα της Μάινχοφ που βρισκοταν στο λεγομενο "τμημα θανατου" των φυλακων Οσσεντορφ. Υποσχεση που τηρηθηκε μοναχα για λιγο.

"Η Αισθηση οτι ανατιναζεται το κεφαλι σου. Οτι οπου να 'ναι το κρανιο σου θα κλαταρει, θα σκασει.

Η Αισθηση οτι ο εγκεφαλός σου συρρικνωεται σιγα-σιγα, σαν τα μπλο που ψηνεται στο ν φουρνο.

Η Αισθηση οτι ο ειωμος της σκεψης σου κοβεται ξαφνικα με τσεκουρι.

Η Αισθηση οτι κατ'ουρας την ψυχη εξω απο το σωμα σου, οτι σου φευγει

σαν να μην υπορεις να κρατησεις τα ουρα σου.

Η αισθηση οτι το κελι κινειται. Ξυπνας, ανοιγεις τα ματια σου και το κελι ταξιιδευει. Δεν υπορεις με τιποτα να αποφυγεις την αισθηση της κινησης.

Δεν υπορεις να καταλαβεις αν τρεμεις απο το κρυο ή την ζεστη.

Δεν υπορεις να εξηγησεις γιατι τρεμεις. Κρυωνεις

Για να μιλησεις πρεπει να προσπαθησεις πολυ, σαν να θελεις να φωναξεις δυνατα.

Η Αισθηση οτι βουβαινεσαι.

Οι δεσμοφυλακες, οι επισκεπτες, η αυλη, ολα φαινονται σαν να τα κοιτας μεσα απο ζελατινα.

Πανοκεφαλοι-Φλας

Δεν ελέγχεις την φρασεολογία, την γραμματική, το συντακτικό. Όταν γράφεις δύο σειρές, στο τέλος της δεύτερης δεν θυμάσαι την αρχή της πρώτης.

Η επιθετικότητα σου φουσκώνει και δεν υπάρχει βαλβίδα ασφαλείας. Είναι ξεκαθαρό, δεν έχεις καμία πιθανότητα να ζήσεις. Αποτυγχάνεις να τα μεταδώσεις όλα αυτά. Από τις επισκεψείς δεν σου μένει τίποτα. Μετά από μισή ώρα δεν ξέρεις αν το επισκεπτήριο ήταν σήμερα ή την περασμένη εβδομάδα.

Η Αίσθηση ότι ο χώρος και ο χρόνος μπαίνουν ο ένας μέσα στον άλλο, σαν να βρίσκεσαι σε δωμάτιο με παραμορφωτικούς καθρέφτες. Γρεκλιζεις."

(από γράμμα της Ούλρικε Μάινχοφ)

ΜΑΡΤΗΣ 1973: Παλαιστίνιοι κομμάντος του "ΜΑΥΡΟΥ ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ" κρατούν ομήρους αμερικανούς, βέλγους και ιορδανούς διπλωμάτες στην σαουδαραβική πρεσβεία του Χαρτούμ. Αναμεσα στα αιτήματα τους είναι και η απελευθέρωση των μελών της ΡΑΦ. Όταν τα αιτήματα τους απορρίπτονται, εκτελούν δύο αμερικανούς και ένα βέλγο διπλωμάτη.

Στο μεταξύ, ακόμα και σε συνθήκες απολυτής απομόνωσης, οι φυλακισμένοι της ΡΑΦ καταφέρνουν να επικοινωνούν μέσω των δικηγόρων χάρη σ' ένα συνθηματικό κώδικα που ανέπτυξε η Ενσόλιν.

ΑΠΡΙΛΗΣ 1974: Η Ενσόλιν και η Μάινχοφ γίνονται οι πρώτοι "ένοικοι" των υψίστης ασφαλείας φυλακών του Σταμχαϊμ. Έχουν το δικαίωμα να γυμναζονται μαζί και γενικά να βρίσκονται 4 ώρες την ημέρα. Όμως γίνεται καθημερινός έλεγχος στα κελιά τους και σωματικός έλεγχος κάθε μια ώρα.

27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ: Δικάζονται στις φυλακές Μόαμπιτ του Βερολίνου οι Μάλερ, Μπάκερ και Μάινχοφ για την αποδραση του Μπάαντερ. Η Μάινχοφ ανακοινώνει την τρίτη απεργία πείνας της ΡΑΦ με αίτημα ελεύθερο επισκεπτήριο και αλληλογραφία.

2 ΟΚΤΩΒΡΗ: Απαγγέλλονται επίσημα κατηγορίες κατά των Μάινχοφ, Μπάαντερ, Ενσόλιν, Μάινς και Ράσπε για 5 ανθρωποκτονίες. Τώρα πια βρίσκονται όλοι στο Σταμχαϊμ εκτός από τον Μάινς που η υγεία του έχει καταρρεύσει από την απεργία πείνας. Επιβάλεται υποχρεωτική σίτιση σ' όλους τους απεργούς.

ΤΕΛΗ ΟΚΤΩΒΡΗ: Ο Γκράσχοφ διακόπτει την απεργία, την ξαναρχίζει όμως αμέσως όταν ο Μάινς του στέλνει ένα γράμμα (το οποίο θα είναι και το τελευταίο κείμενο του Χόλγκερ).

" Το μόνο που μετράει είναι ο αγώνας, τώρα, σήμερα, αύριο, καρτάτος ή πεινασμένος. Το μόνο που έχει σημασία είναι τι βγαζεις απ' αυτόν. Ένα βήμα μπροστά. Γίνεσαι καλύτερος. Μαθαίνεις απ' την πείρα. Αυτό πρέπει να βγαζει κανείς σαν συμπέρασμα. Όλα τ' άλλα βρωμάνε. Ο αγώνας συνεχίζεται. Κάθε νέα πράξη, κάθε συγκρούση, φέρνει καινούριες αγνώστες εμπειρίες. Αυτό είναι που αναπτύσσει τον αγώνα. Μόνο έτσι εξελίσσεται. Η αντικειμενική πλευρά της επανάστασης και της αντεπανάστασης: το αποφασιστικό είναι το να ξέρεις να μαθαίνεις. Μέσω του αγώνα. Για τον αγώνα. Από τις νίκες αλλά περισσότερο από τα λάθη, από τις αδυναμίες τις πττες (...)

Είτε γουρουνι, είτε άνθρωπος. Είτε θα ζήσεις με οποιαδήποτε τιμήμα είτε αγώνας ως τον θάνατο. Είτε με το πρόβλημα είτε με την λύση. Στην μέση δεν υπάρχει τίποτα.

Άνθρωποι που αρνούνται να σταματήσουν τον αγώνα, είτε νικούν, είτε πεθαίνουν. Άνθρωποι που σταματούν τον αγώνα χάνουν και πεθαίνουν. Λυπάμαι που πρέπει να σου γράφω έτσι. Φυσικά δεν ξέρω πως είναι όταν πεθαίνει κανείς ή όταν τον σκοτώνουν. Μα δεν βاریσαι... αυτά ήταν όλα. Στο κάτω- κάτω όλοι πεθαίνουν. Το ζήτημα είναι το πως πεθαίνεις και ακόμα περισσότερο το πως ζήσεις. Όσο για μένα αυτό είναι ξεκαθαρό: πολεμώντας σαν άνθρωπος τα γουρουνιά για την απελευθέρωση της ανθρωπότητας. Ένας επαναστάτης στην μάχη, μ' όλη του την αγάπη για την ζωή και όλη του την περιφρονηση για τον θάνατο..."

9 ΝΟΕΜΒΡΗ: Πεθαίνει ο Χόλγκερ Μαϊνς.

10 ΝΟΕΜΒΡΗ: Διαδηλώσεις με συνθήμα "ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΟΛΓΚΕΡ" πραγματοποιούνται σ' όλη την Ευρώπη. Στην Γερμανία πυρπολούνται δικαστικά κτίρια και εκτελείται από την 2 ΙΟΥΝΗ ο Γκούντερ Ντρένκμανν, πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου του Βερολίνου.

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ: Η Ενσόλιν προτείνει να αυτοκτονούν ένας κάθε μήνα μέχρι να σταματήσει το καθεστώς της απομόνωσης. Ο δικηγόρος της ΡΑΦ, Κλάους Κρουασάν, πείθει τον Ζαν-Πωλ Σαρτρ να επισκεφθεί το Σταμχαϊμ και να πάρει συνέντευξη από τον Μπάαντερ. Ο Σαρτρ επισκεπτεται το Σταμχαϊμ αλλά η συνέντευξη δεν δημοσιοποιείται ποτε καθώς ο Σαρτρ εκρίνε τελικά πως "...η ΡΑΦ αποτελεί κίνδυνο για την αριστερά" ενώ ο Μπάαντερ εκρίνε πως ο Σαρτρ είναι απλώς ... "γέρος". Παρ' όλα αυτά, επιπληχάνεται μεγάλη δημοσιότητα υπέρ της απεργίας.

2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1975: Ανακαλείται η απεργία πείνας από την οποία οι κρατούμενοι βγαίνουν με καπώς βελτιωμένες τις συνθήκες κράτησης τους και με σαφή περιορισμό της απομόνωσης τους.

27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ: 3 μόλις μέρες πριν από τις δημοτικές εκλογές, απαγάγεται από την "2 ΙΟΥΝΗ" ο χριστιανοδημοκρατής υποψήφιος δήμαρχος του Βερολίνου, Πέτερ Λόρενζ. Την επομένη μέρα αποστέλεται φωτογραφία του Λόρενζ - με μια ταιπελα που γράφει "ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΣ 2 ΙΟΥΝΗ" κρεμασμένη στο λαιμό του- μαζί με τα αιτήματα των απαγωγέων: αμνηστία σε όσους συνελλήφθησαν στις διαδηλώσεις μετά τον θάνατο του Μάινς και απελευθέρωση των Μάλλερ, Μπέκερ, Τιέντεμανν, Σιέπμαν, Χέισλερ και Πόλε. Τελος ζήτησε να συνοδεύονται οι απελευθερωθέντες στον τοπο

προορισμού τους από τον πρώην δήμαρχο Αλμπερτζ (ο οποίος χαιρεί εκτίμησής για την παραίτηση του κατά τα γεγονότα της επίσκεψής του Σαχη). Τα αιτήματα τους φαίνονται "λογικά" και "πραγματοποίηση" καθώς κανείς απ' αυτούς των οποίων την απελευθέρωση ζητούν, δεν διώκεται για ανθρωποκτονίες (προφανώς είναι τακτική επιλογή της 2 ΙΟΥΝΗ). Τέλικά τα αιτήματα γίνονται δεκτά.

2 ΜΑΡΤΗ: Ο Αλμπερτζ φτάνει στο αεροδρόμιο της Φρανκφούρτης όπου συναντά τους απελευθερωμένους ανταρτές στους οποίους έχουν δώσει από 20.000\$. Επιβιβάζονται στο αεροπλάνο και αναχωρούν. Μετά την άρνηση της Λιβύης να τους δεχτεί, προσγειώνονται στο Αντεν της Υέμενης. Ο Αλμπερτζ επιστρέφει στην Γερμανία και την επομένη μέρα αφήνεται ελεύθερος και ο Λόρενζ.

25 ΑΠΡΙΛΗ: Το "ΚΟΜΜΑΝΤΟ ΧΟΛΓΚΕΡ ΜΑΪΝΣ" της ΡΑΦ (αποτελούμενο κυρίως από πρώην μέλη της "Σ.Κ.Α.", τους HAUSNER, KRABBE, DELLWO, TAUFER, ROSSNER και WESSEL) καταλαμβάνει την γερμανική πρεσβεία της Στοκχόλμης και συλλαμβάνει ομήρους 11 διπλωμάτες. Η σουηδική αστυνομία εισβάλλει στο ισόγειο. Ένας από τους ανταρτές τους ανακοινώνει πως αν δεν αποσυρθούν άμεσα θα εκτελεστεί ο στρατιωτικός ακόλουθος της πρεσβείας, βαρώνος φον Μίρμαν. Οι σουηδοί αστυνομικοί δεν αποσυρνούνται. Αργότερα τους ανακοινώνεται πως το κτήριο είναι παγιδευμένο με 15 κιλά TNT ενώ επαναλαμβάνεται η απειλή κατά του Μίρμαν. Σε λίγο ο στρατιωτικός ακόλουθος κείται νεκρός στο προαύλιο της πρεσβείας. Οι σουηδοί μπάσοι αποσυρνούνται στο διπλανό κτήριο.

Το "ΚΟΜΜΑΝΤΟ ΧΟΛΓΚΕΡ ΜΑΪΝΣ" ανακοινώνει στο Γερμανικό Πρακτορείο Ειδήσεων πως αίτημα της καταλήψης είναι η απελευθέρωση 26 ανταρτών, συμπεριλαμβανομένων και των Μπάαντερ, Ενσσλιν, Μάινχοφ, Ράσπε. Ο σοσιαλδημοκράτης καγκελάριος Σμιτ δηλώνει πως αυτή την φορά δεν θα υποχωρήσει και δίνει έγκριση για επίθεση στην πρεσβεία από τα γερμανικά αντι-"τρομοκρατικά" κομμάντος. Το "ΚΟΜΜΑΝΤΟ ΧΟΛΓΚΕΡ ΜΑΪΝΣ" δηλώνει πως θα εκτελεί ένα όμηρο κάθε ώρα. Η απειλή πραγματοποιείται και στις 10:20μμ εμφανίζεται σ' ένα παραθύρο της πρεσβείας ο οικονομικός ακόλουθος Χίλλεγκαρτ. Ακουγονται 3 πυροβολισμοί και πέφτει νεκρός. Κι ενώ ετοιμάζεται εφοδος στην πρεσβεία, από ένα λάθος χειρισμό ανατινάζονται τα 15 κιλά TNT. Τα πάντα διαλύονται και η πρεσβεία τυλίγεται στις φλόγες. Επίτοπον σκοτώνεται ο Βέσσελ ενώ όλοι οι υπολοίποι (ανταρτές και όμηροι) φέρουν σοβαρά τραυματά και εγκαυμάτα. Ο Χάουσονερ, παρά την δραματική κατάσταση του, μεταφέρεται άμεσα στο Σταμχαϊμ όπου και πεθαίνει.

21 ΜΑΗ: 1η μέρα της "δικής του Σταμχαϊμ" (σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο της φυλακής). Οι κατηγορούμενοι (Μπάαντερ, Μάινχοφ, Ενσσλιν, Ράσπε) υποβάλλουν ενστάση κατά των διορισμένων από το δικαστήριο δικηγόρων.

Η δίκη θα συνεχιστεί για μήνες αναλώνομενη κυρίως σε συνεχείς ενστάσεις, αναβολές, αποχωρήσεις συνηγορών, αποβολές κατηγορουμένων, καταδесεις εμπειρογνομονων για το κατα ποσο οι κατηγορουμενοι είναι σε δεση να παρακολουθησουν την δίκη.

19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ (26η συνεδρίαση του δικαστηρίου): Οι κατηγορούμενοι αποβάλλονται από το δικαστήριο. Αργότερα, ο πρόεδρος του δικαστηρίου διατάσσει να τους ξαναφέρουν προκειμένου να δηλώσουν τα στοιχεία της ταυτότητας τους (πραγμα που ανεπιτυχώς προσπαθεί να κάνει από την πρώτη μέρα της δίκης).

Ο Ράσπε συρεται από δυο φυλακές στην αίθουσα του δικαστηρίου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παρακαλώ καθίστε.

ΡΑΣΠΕ: Δεν θα καθίσω.

Π.: Τότε θα πρέπει να δέσω υποψη σας πως προτείδομαι να προχωρήσω στην εξέταση των στοιχείων της ταυτότητας σας.

Ρ.: Δεν με αφορά.

Π.: Σ' αυτό το σημείο θα πρέπει να δηλώσετε τα στοιχεία σας.

Ρ.: Το μόνο που έχω να σου πω είναι πως μ' έφεραν εδώ με την βία. Δεν δίνω λοιπόν κανένα στοιχείο. Θα ξανακατέβω στο κελί μου κι εσείς συνεχίστε το πανηγυράκι σας.

Π.: Είναι καθήκον σας ως κατηγορούμενος να παραμεινέτε.

Ρ.: Αν δεν με αποβάλλεις τώρα, θα σαλπάρω στην έδρα.

Και οντως επιχειρεί να πραγματοποιήσει την απειλή του αλλά συγκρατείται από τους φρουρούς. Ο πρόεδρος διατάσσει την απομακρύνση του και ζητά να φέρουν την Μάινχοφ η οποία έρχεται σε λίγο "σπκωπ" από 4 φρουρούς.

Π.: Παρακαλώ καθίστε κ. Μάινχοφ.

Μ.: Δεν έχω προδесση να καθίσω.

Π.: Δεν έχετε λοιπόν προδесση να καθίστε. Θα δελάτε τουλαχιστον να κάνετε χρηση του μικροφωνου ωστε να ακουμε τι λστες.

Μ.: Δεν δελω να έχω καμμία σχέση μ' όλα αυτά. Δεν είμαι σε δεση να υπερασπισω τον εαυτο μου.

Π.: Θα μας δωσετε τα στοιχεία της ταυτότητας σας.

Μ.: Υπο αυτές τις συνθήκες, όχι.

Πηγαινει να φυγει αλλά την συγκρατούν οι φρουροι.

Μ.: Θελω να φυγω.

Π: Είναι υποχρέωση σας ως κατηγορούμενη να παραμείνετε

Μ: Δεν μπορεί να μου το επιβάλλει κανείς, μαλακά

Π: Παρατήρησα πως με αποκαλείσατε "μαλακά".

Μ: Να γραφτεί και στα πρακτικά

Η Μάινχοφ αποβάλλεται και φέρνουν τον Μπάαντερ ο οποίος επίσης αρνείται να καθήσει. Ζητάει την επιστροφή του στο κελί και όταν ο πρόεδρος αρνείται, ο Μπάαντερ του λέει: *"Καλά, τότε μπορείς να με ακουσεις να σε αποκαλώ φασίστα μαλακά"*. Στο μεταξύ φέρνουν στην αίθουσα και την Ενσσίλιν.

Π: Α, μαάλιστα. "Φασίστας μαλακάς".

Μπ: Τώρα θα με αποβάλλεις;

Ε: Κι εμένα γερο-γουρουνί

Μπ: Θα το ξαναπω δυνατά και καθαρά. Είσαι ένας γερο-φασίστας μαλακάς.

Ε: Δεν είμαστε σε θέση να παραβρεθούμε στην δίκη και ως εκ τούτου δεν συμμετέχουμε γερο-γουρουνί

Π: Δημιουργήσατε διαταραχή της διαδικασίας. Ακόμα κ. Ενσσίλιν υπέπεσε στην αντίληψη μου πως με αποκαλείσατε "γερο-γουρουνί". Ακουσα σωστά ή μήπως έκανα λάθος; Θα ήθελα να επιβεβαιωθεί. Κι εσείς κυρίες Μπάαντερ με αποκαλείσατε "φασίστα μαλακά".

Τέλικά τα στοιχεία θα αναγνωσθούν απουσία των κατηγορούμενων. Τους ασκείται από κοινού δίωξη για 4 ανθρωποκτονίες, 54 αποπειρές ανθρωποκτονιών και σύσταση συμμορίας. Εξω, η 2 ΙΟΥΝΗ ληστεύει δυο τραπεζές στο Βερολίνο μοιραζόντας σοκολάτες σε υπάλληλους και πελάτες. Το "αστρο" της 2 ΙΟΥΝΗ όμως πλησιάζει στην δύση του. Τον Σεπτέμβριο συλλαμβάνονται τα κυριότερα μέλη της οργάνωσης ενώ οι υπολοίποι τα παρατάνε. Στο μεταξύ όμως εμφανίζεται η άλλη μεγάλη οργάνωση του γερμανικού ανταρτικού πόλης, οι "ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΙ ΠΥΡΗΝΕΣ" που θα παραμείνουν ενεργοί μέχρι και τις μέρες μας.

21 ΔΕΚΕΜΒΡΙΗ: "Μεικτό" κομμουντο παλαιστών και γερμανών με επικεφαλής τον Κάρλος εισβάλλει στο συνέδριο του ΟΠΕΚ στην Βιεννη, συλλαμβάνοντας ομπρους 11 υπουργούς πετρελαίου και 60 ακόμα άτομα. Κατά την διάρκεια της καταληψίας σκοτώνονται ένας αυστριακός αστυνομικός, ένας ιρακινός σωματοφυλάκας και ένας λίβιος υπάλληλος ενώ τραυματίζεται σοβαρά και ένας από τους ανταρτές, ο γερμανός Κλάιν των "Επαναστατικών Πυρηνών". Η Αυστρία (που προφανώς δεν επιθυμεί 11 υπουργούς νεκρούς στο έδαφος της) παραχωρεί ένα αεροπλάνο που "φορτωμένο" με ανταρτές και ομπρους αναχωρεί για την Αλγερία. Οι υπουργοί απελευθερώνονται όταν το Ιράν και η Σ. Αραβία "προσφέρουν" 5.000.000\$ υπέρ του παλαιστινιακού αγώνα.

ΓΕΝΑΡΗΣ 1976: Γιατροί που έχει ορίσει το δικαστήριο, κρίνουν πως οι "4 του Σταμχαϊμ" δεν είναι σε θέση να παραβρισκούνται στην δίκη για περισσότερο από 3 ώρες την ημέρα. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου αποφασίζει πως η δίκη θα συνεχιστεί ακόμα και απουσία των κατηγορούμενων. Μετά από οκτώ μήνες, τώρα μόλις αρχίζει ουσιαστικά η δίκη.

ΜΑΡΤΗΣ: Αρχίζει στο Ντυσσελντορφ η δίκη για την αιματηρή καταληψία της γερμανικής πρεσβείας στην Στοκχολμ.

9 ΜΑΗ: Η Ούλρικε Μάινχοφ βρίσκεται κρεμασμένη στο κελί της. Γύρω από τον λαιμό της μια δούλεα φραγμένη από σκισμένες λουριδές πετσέτας. Επίσημη έκδοξη: "αυτοκτονία".

11 ΜΑΗ: Ο πρόεδρος του δικαστηρίου προσπαθεί να συνεχίσει την δίκη σαν να μη τρέχει τίποτα. Οι 3 εναπομεινάντες κατηγορούμενοι και οι δικηγόροι κάνουν αιτήσεις για διακοπή της διαδικασίας και αμφισβητούν την έκδοξη της αυτοκτονίας.

Όλες οι αιτήσεις απορρίπτονται και μέσα στην φασαρία που ακολουθεί οι κατηγορούμενοι αποβάλλονται και οι δικηγόροι αποχωρούν. Ο Ράσπε εμφανίζεται αργότερα στο δικαστήριο μόνο και μόνο για να κάνει μια δήλωση προς τον πρόεδρο: *"Ήθελα απλώς να σου πω ότι ο τρόπος που λειτουργείς δεν αφήνει άλλο τρόπο αντιμετώπισης σου, εκτός από το να σε περιμένει κάποιος σε μια γωνία με το πιστόλι στο χέρι"*

Σε πολλές ευρωπαϊκές πόλεις γίνονται διαδηλώσεις με μεγαλύτερες και βιαιότερες αυτές στο Βερολίνο και την Φρανκφούρτη. Εκρηξίζει βόμβων στην Γαλλία (στο γερμανικό προξενείο της Νίκαιας, σε κτήρια γερμανικών εταιρειών στο Παρίσι, στο "Ινστιτούτο Γκαίτε" στην Τουλούζη), στην Ιταλία (σε γερμανικό τουριστικό γραφείο στην Ρώμη, στη ΛΟΥΦΤΧΑΝΣΑ της Νάπολης και σε γερμανικό σουπερμάρκετ) και βεβαίως στη Γερμανία (στο ραδιοφωνικό σταθμό της αμερικανικής πολεμικής αεροπορίας στην Φρανκφούρτη, στο δικαστήριο του Ντορτμουντ). Μερικούς μήνες αργότερα (31-1-77), το ελληνικό φορτηγό πλοίο "ΕΟΛΙΑΝ ΓΟΥΪΝΤ", καταλαμβάνεται από το πλήρωμα του στο λιμάνι του Ρίο ντε Τζανέιρο, ανακηρύσσεται *"κοινωνική περιουσία των εργαζομένων"* και μετονομάζεται σε "ΟΥΛΡΙΚΕ ΜΑΪΝΧΟΦ". Πρωτοστατεί ο αναρχικός Παναγιώτης Λιβερετός. Η εξέγερση καταστέλλεται από τα βραζιλιάνικα ΕΚΑΜ.

16 ΜΑΗ: Χίλιαδες άτομα συμμετέχουν στην κηδεία της Μάινχοφ στο Βερολίνο.

27 ΙΟΥΝΗ: Ένα γαλλικό Αιρμπας, γεματο ποραπλίνους τουριστες, καταλαμβάνεται ενώ πετάει απο το Ισραήλ στην Γαλλία. Το "κομμαντο" αποτελείται απο παλαισπνιους και απο δυο γερμανους των "Επαναστατικων Πυρηνων". Αιτημα των αεροπειρατων είναι η απελευθέρωση 40 παλαισπνιων απο τις ποραπλίνες φυλακες και 6 γερμανων ανταρτων πολης (Ράσπε, Σούμπερτ, Χόππε της ΡΑΦ και Τούφελ, Ρέιντερς, Βιεν της 2 ΙΟΥΝΗ). Το Αιρμπας, μετα απο μια συντομη σταση στην Αθηνα για ανεφοδιασμο, καταλήγει στο Εντεμπε της Ουγκαντα. Η καταλήξη θα είναι τραγική για τους αεροπειρατες καθώς θα εξοντωθούν μεχρι τον τελευταίο απο επιλεκτα ισραηλίνα κομμαντος.

(Μερικους μηνες αργότερα, η Αθηνα και η Θεσσαλονικη θα γνωρισουν τον "αποχη" του Εντεμπε με εκρηξεις βομβων. Στα τελη του '76 και στις αρχες του '77, πολλοι κινηματογραφοι "επαιζαν" την αμερικανικη, "στυλ-Ραμπο" προπαγανδιστικη ταινια "ΕΠΙΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΕΝΤΕΜΠΕ". Ο ΕΛΑ και η ομαδα "1η ΟΚΤΩΒΡΗ" ειχαν χτυπησει αρκετους απ' αυτους τους κινηματογραφους με εμπρηστικους και εκρηκτικους μηχανισμους με αποτελεσμα η ταινια να αποσυρδαι.)

21 ΙΟΥΛΗ: Συλλαμβανεται στην Αθηνα ο Ραλφ Πόλε που ειχε ανταλλαχθει με τον Λόρενζ, υπουπφιο δημαρχο του Βερολίνου. Κρατείται απο τις ελληνικες αρχες ενώ η Γερμανια ζητα την εκδοση του.

(Ανοιγουμε παλι μια "ελληνικη" παρενθεση σχετικα με την υποθεση του Πόλε και τα οσα ειγναν κατα την εδω κρατηση του αλλα και μετα. Επιγραμματα:

-Στις 30 Ιουλη απαγορευεται απο την αστυνομια η προγραμματισμενη στα Προπυλαια συγκεντρωση εναντια στην εκδοση του Πόλε. Συμπλοκες και συλληψεις σε διαφορα σημεια του κεντρου οταν ομαδες διαδηλωτων προσπαδουν να συγκροτησουν συγκεντρωσεις.

-Στα μεσα Αυγουστου πυρπολειται απο τις "ΟΜΑΔΕΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ" ενα οχημα της γερμανικης πρεσβειας στην Καισαριανη.

-Στις 17 Αυγουστου νεες συλληψεις και συμπλοκες αναμεσα σε συμπαραστατες του Πόλε και την αστυνομια στο θεατρο ΡΟΥΑΓΙΑΛ οπου γινοταν εκδηλωση αλληλεγγυης.

-Στις 2 Σεπτεμβρη πραγματοποιειται πορεια αλληλεγγυης στον Πόλε. Στην Πατισσιων ξεσπουν συμπλοκες με την αστυνομια και η πορεια διαλυεται.

-Στις 21 Σεπτεμβρη ξεσπουν μεσα στα δικαστρια οπου εκδικαζοταν η υποθεση της εκδοσης του Πόλε, συμπλοκες αναμεσα σε συμπαραστατες του και τους μπατσους.

-Την 1η του Οκτωβρη βγαίνει αποφαση εκδοσης του Πόλε στην Γερμανια. Ο Ραλφ καθ' οδον προς τα "λευκα κελια" δηλωνει: *"Θα νικησουμε! Εσεις μην φοβαστε αυτο τον φοβερο καιρο! Αυτο δελουν βεβαια να πετυχουν, να καταδεσουμε τα οπλα πριν ακομα την μεγαλη μαχη. Εμεις ξερουμε οη παντου, καθε σπηλη και σε καθε τοπο μπορουμε να αγωνισοουμε, πρεπει να αγωνισοουμε, θα αγωνισοουμε. Εμεις ξερουμε καλα οη η επανασταση δεν ξεγυχαει, δεν εξολοθρευεται, δεν βομβαρδιζεται, δεν τουφεκιζεται, δεν συλλαμβανεται, δεν απαγορευεται, δεν δολοφονειται, δεν εκδιδεται."*

Τις επομενες μερες χτυπονται απο τον ΕΛΑ, καταστημα και αποθηκη της γερμανικης πολυεθνικης ΖΗΜΕΝΣ στην Μιχαλακοπουλου και στην Κηφισου αντιστοιχα.)

29 ΜΑΡΤΗ 1977: Η "δικη του Σταμχαϊμ" συνεχιζεται χωρις τελος. Οι κατηγορουμενοι εμφανιζονται στο δικαστριο για τελευταια φορα. Ο Μπράντερ και ο Ράσπε υποβαλλουν καποια αιτηματα ενώ η Ενσπλιν ανακοινωνει την 4η απεργια πεινας της ΡΑΦ.

7 ΑΠΡΙΛΗ: Μια μοτοσυκλετα σταματα διπλα στην ΜΕΡΣΕΝΤΕΣ που μεταφερει τον Ομοσπονδιακο Εισαγγελεα Μπούμπακ, στο Ανωτερο Δικαστριο της Καλσορνης. Ο Μπούμπακ ηταν υπευθυνος για ολες τις δικες της ΡΑΦ. Οταν η μοτοσυκλετα ξεκιναι, ο Μπούμπακ κειτεται νεκρος στο πσω καθισμα της Μερσεντες. Την ευθυνη αναλαμβανει το "ΚΟΜΜΑΝΤΟ: ΟΥΛΡΙΚΕ ΜΑΪΝΧΟΦ" της ΡΑΦ.

28 ΑΠΡΙΛΗ: Μετα απο διαδικασια δυο ετων, τελειωνει επιτελους η δικη του Σταμχαϊμ. Οι κατηγορουμενοι καταδικαζονται σε ισοβια.

30 ΑΠΡΙΛΗ: Ο διευθυντης του Σταμχαϊμ αποδεχεται την ανα ομαδες διαβιωση των κρατουμενων και ετσι τερματιζεται η απεργια πεινας.

3 ΜΑΗ: Σε ενοπλη συμπλοκη στην Βοννη τραυμαιζονται δυο ανταρτες και δυο αστυνομικοι. Συλλαμβανεται ο βαρια τραυματισμενος στο κεφαλι Γκούντερ Σόννεμπεργκ που καταζητειται για την εκτελεση του Μπούμπακ.

20 ΙΟΥΛΗ: Σε δις ισοβια καταδικαζονται οι συλληφθεντες της Στοκχολμης.

30 ΙΟΥΛΗ: Εκτελειται μεσα στο σπιτι του ο Γιούργκεν Πόντο, προεδρος της "ΤΡΑΠΕΖΑΣ της ΔΡΕΣΔΗΣ". Αρχικη επιδιωξη της ΡΑΦ ηταν η απαγωγη του αλλα οταν αρχισε να παλευει με τον Κρίστιαν Κλαρ, η Μπριγκίτε Μονχάουπ τον εκτελεσε με πεντε σφαιρες.

26 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ: Ένα ζευγαρι επισκεπεται το ατελιε ενος ζωγραφου στην Καλσορνη το οποιο "τυχαινει" να βρισκεται ακριβως απεναντι απο το γραφειο του ομοσπονδιακου εισαγγελεα. Ο ζωγραφος ακινητοποιειται και στο ατελιε του σπνεται ενας πολλαπλος εκτοξευτης ρουκετων ("καπούσα"). Απο βλαβη του μηχανισμου, οι ρουκετες τελικα δεν εκτοξευονται.

...το "γερμανικο φθινοπωρο"

5 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ / 5:28 μμ: Ο Χανς-Μάρτιν Σλέγιερ, διευθυντής της ΝΤΑΪΜΛΕΡ-ΜΠΙΕΝΖ (του καπιταλιστικού κολοσσού στον οποίο ανήκει και η "ΜΕΡΣΕΝΤΕΣ") και πρόεδρος της "ΕΝΩΣΗΣ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΕΡΓΟΔΟΤΩΝ", πεφτει θυμα απαγωγής στην Κολωνία. Μια κιτρινή Μερσεντές, σε μικρή απόσταση από το σπιτι του, κλείνει τον δρομο στον οποίο κινούνται το αυτοκίνητο του Σλέγιερ και το "μπατσικο" που τον συνοδεύει. Ο οδηγός του και οι 3 μπατσοί της συνοδείας εκτελούνται επιτοπου από το 5μελές "κομμαντο" της ΡΑΦ. Ο Σλέγιερ "τσουβαλιαζεται" σ' ένα μινι-μπατς. Η ολη επιχείρηση διαρκεί λιγότερο από 3 λεπτά. Στο Σταμχαϊμ κατασχονται τα ραδιοφωνα και γίνονται αλλαγές κελιών.

6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ: Βρίσκεται το μινι-μπατς μ' ένα σημείωμα που λέει ότι αν οι ερευνητές δεν "παγώσουν", ο Σλέγιερ θα εκτελεστεί. Το απογευμα, ένας φακέλος φτάνει στο σπιτι ενός "προοδευτικού" προτεστάντη παπα στο Βισμπάντεν. Περιεχει φωτογραφια του Σλέγιερ που κραταει πινακίδα που γραφει "ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΡΑΦ" καθώς και ανακοίνωση με τα αιτήματα των απαγωγέων: οι BAADER, ENSSLIN, RASPE, BECKER, HOPPE, DELLWO, KRABBE, ROSSNER, SCHUBERT και MOLLER να μεταφερθούν στο αεροδρομιο της Φρανκφουρτης και από εκεί να αναχωρήσουν για όπου επιθυμούν συνοδευόμενοι από δυο γνωστούς "αγωνιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων".

Ο σοσιαλδημοκρατης καγκελARIOS Σμιτ συναντάται με τον χριστιανοδημοκρατη ηγετη (και σημερινο καγκελARIO)Κολ και από κοινον αποφασίζουν να κρατηθει "σκληρη γραμμη". Στο Σταμχαϊμ διατασσεται απολυτη απομονωση των κρατουμένων και απαγορευση συναντησεων με τους δικηγορους.

Τις επομενες εβδομαδες επιβαλλεται μπλακ-αουτ στον τυπο σχετικα με τις ανακοινώσεις και τα αιτήματα των απαγωγέων. Το ΒΚΑ με διαφορα τεχνασματα στις διαπραγματεύσεις με τους απαγωγείς, προσπαθει να κερδισει χρονο. Ο απαγωγείς στέλνουν βιντεοκασσέτες με τον Σλέγιερ για να αποδειξουν ότι ζει ενώ ο Μπάαντερ υποδεικνυει ως πιθανες χωρες προορισμου την Αλγερια, το Βιετναμ, την Λιβηη και την Υεμεν. Το ΒΚΑ βρισκει νεα αφορμη να χρονοτριβισει λεγοντας πως διαπραγματεύεται μ' αυτές τις χωρες. Και οι μερες κυλανε...

22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ: Σημειοκτη ανταρτων της ΡΑΦ με ολλανδους μπατσους στην Ουτρέχτη. Ένας μπατσος νεκρος, δυο τραυματες και ο Φόλκερτς στη φυλακη. Η Μονχάουπ καταφερνει να διαφυγει.

30 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ: Συλλαμβανονται οι δικηγοροι της ΡΑΦ, Κρουασάν και Μύλλερ.

8 ΟΚΤΩΒΡΗ: Η ΡΑΦ δινει στην δημοσιοτητα νεα φωτογραφια του Σλέγιερ μ' ένα πλακατ που γραφει "31 ΜΕΡΕΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ". Η φωτογραφια συνοδεύεται από χειρογραφο σημείωμα όπου ο Σλέγιερ γραφει πως δεν αντεχει άλλο την αβεβαιότητα και πως η ζωη του βρισκεται στα χερια της ομοσπονδιακης κυβερνησης.

13 ΟΚΤΩΒΡΗ / 1:00μμ: Αναχωρει η πτηση της ΛΟΥΦΤΧΑΝΣΑ από το ισπανικο τουριστικο νησι Παλμα ντε Μαγιόρκα προς Φρανκφουρτη. Λιγο μετα την απογειωση, δυο ανδρες εισβαλλουν στο πιλοτήριο ενώ δυο γυναικες κρατουν στα χερια τους χειροβομβιδες. Προκειται για παλαιστινιους ανταρτες. Ο αρχηγος του "κομμαντο" αυτοσυστηνεται ως "λοχαγος Μαχμούντ".

2:38μμ: Τα ρανταρ των γαλλικων αεροδρομιων εντοπιζουν μια ανεξηγητη αποκλιση στην πορεια της πτησης. Δυο ωρες αργότερα το αεροπλανο προσγειωνεται στην Ρωμη και ο λοχαγος Μαχμούντ απευθύνεται στον πυργο ελεγχου: "Η ομαδα που εκπροσωπω απαιτει την απελευθερωση των γερμανων συντροφων μας που κρατουνται στις φυλακες. Παλευουμε εναντια στις ιμπεριαλιστικες κυβερνησεις ολου του κοσμου." Το αεροπλανο ανεφοδιαζεται με καυσιμα και αναχωρει. Η γερμανικη πολιτικη ηγεσια σε συσκεψη που συγκαλεται αποφασίζει να εμμεινει στην σκληρη γραμμη της.

7:55 μμ: Ένα άλλο τζετ της ΛΟΥΦΤΧΑΝΣΑ απογειωνεται από την Φρανκφουρτη με επιβατες τον υπουργο εσωτερικων και 30 αντρες των "αντιπρομοκρατικων μοναδων". Αποστολη τους ειναι να ακολουθησουν "κατα ποδας" την διαδρομη των αεροπειρατων.

14 ΟΚΤΩΒΡΗ: Οι απαγωγείς του Σλέγιερ ανακοινωνουν πως στα αιτήματα τους προσδεται 15.000.000\$ ως λύτρα καθώς και την απελευθερωση δυο παλαιστινιων κρατουμένων. Προειδοποιουν πως αυτη την φορα δεν θα ανεχτουν καμια χρονοτριβη και πως με την ληξη της προθεσμιας που δεται, ο Σλέγιερ θα εκτελεστεί. Η γερμανικη πολιτικη ηγεσια συνεδριαζει μεχρι τις 5:00 πμ.

Στο μεταξύ, με στασεις στην Λαρνακα (όπου ένας εκπροσωπος της ΡΛΟ επισκεπεται το κατελλημενο αεροπλανο προσπαθοντας να πεισει τους συμπατριωτες του να ματαιωσουν την επιχείρηση), στο Μπαχρείν και στο Ντουμπάι, οι αεροπειρατες φτανουν στο Αντεν της Υεμενης. Το αεροπλανο που τους ακολουθει παιρνει εντολη από την Βονηη να μεινει σε σταση αναμονης στην Αγκυρα. Στο Αντεν, οι αεροπειρατες παγιδευουν με εκρηκτικα το πιλοτήριο ενώ ο Μαχμούντ εκτελει με μια σφαιρα στο κεφαλι τον πιλοτο επειδη θεωρησε πως συνομωτουσε εναντιον τους.

17 ΟΚΤΩΒΡΗ: Το αεροπλανο (που τώρα το "πεταει" ο συγκυβερνητης) αναχωρει για το Μογκαντίσου της Σομαλιας. Λιγο αργότερα καταφτανει εκεί και το αεροπλανο με τον γερμανο υπουργο εσωτερικων

ο

οποιος προσπαδει να πεισει την σομαλικη κυβερνηση να επιτρεψει στις "αντιτρομοκρατικες μοναδες" να προσγειωθουν στην χωρα. Ο Μαχμούντ του στέλνει ενα μνημα μεσω του πυργου ελεγχου: "Πειτε στο γερμανο εκπροσωπο πως δεν υπαρχει ποποτα να συζητησω μαζι του. Δεν δελω να του μιλησω εκτος αν εχει να μου πει πως απελευθερωθηκαν οι κρατουμενοι στην Γερμανια."

Κι ενω η διορια που ειχαν δεσει οι αεροπειρατες φτανει στο τελος της, ο γερμανος πρεσβης στο Μογκαντισου προσπαδει παραπλανητικα να κερδισει χρονο λεγοντας στον Μαχμούντ πως η γερμανικη κυβερνηση υποχωρησε και απο στιγμη σε στιγμη θα ανακοινωδει η απελευθερωση των μελων της ΡΑΦ. Τελικα δινεται νεα διορια μεχρι το επομενο πρωι.

Ο γερμανος υπουργος καταφερνει τελικα να παρει την εγκριση της σομαλικης κυβερνησης και στις 7:30μμ καταφθανει το αεροπλανο με τις "αντιτρομοκρατικες μοναδες".

18 ΟΚΤΩΒΡΗ /1205πμ Ο γερμανος πρεσβης στο Μογκαντισου συνομιλει -μεσω ασυρματου- με τον Μαχμούντ και συνεχίζει το "στορυ" πως οι φυλακισμενοι της ΡΑΦ ηδη βρισκονται καθ' οδον προς την Σομαλια. Κατα την διαρκεια αυτης ακριβως της συνομιλιας, τα "αντιτρομοκρατικα κομμαντος" πραγματοποιουν την επιθεση τους με χειροβομβιδες λαμψης που προκαλουν και προσκαιρη αδυναμια ορασης. Τα "κομμαντος" εισβαλλουν στο αεροπλανο και εκτελουν τους "τυφλωμενους" αεροπειρατες. Μονη που επεζησε -βαρια τραυματισμενη- πταν η 22χρονη Σουχαίλα Σαγιέχ

Το ιδιο βραδυ, οι φυλακισμενοι της ΡΑΦ βρισκονται νεκροι στα κελια τους. Ο Μπάαντερ με μια σφαιρα στον αυχενα. Ο Ράσπε με μια σφαιρα στον κροταφο. Η Ενσολιν κρεμασμενη με ηλεκτρικο καλωδιο. Οσο για την Μόλλερ, αυτη πταν η μονη που επεζησε με 4 μαχαιριες στο σπινθος. Επισημη κρατικη εκδοχη πταν η αυτοκτονια ενω τα πιστολια υποτειδεται πως τα ειχαν βρει οι κρατουμενοι με καποιο αγνωστο τροπο και τα εκρυβαν στα κελια τους.

19 ΟΚΤΩΒΡΗ: Η "ΛΙΜΠΕΡΑΣΙΟΝ" λαμβανει την τελευταια ανακοινωση των απαγωγεων του Σλέγιερ.

"Μετα απο 43 μερες αιχμαλωσιας θεσαμε τελος στην διεφθαρμενη και αθλια υπαρξη του Χανς-Μάρτιν Σλέγιερ. Ο καγκελαριος Σμιτ μπορει να βρει το πτωμα του σ' ενα πρασινο ΑΟΥΝΤΙ, στην οδο Σαρλ Πεγκυ. Ο θανατος του σε καμια περιπτωση δεν συγκρινεται με την θλιψη και την οργη μας για τις σφαγες στο Μογκαντισου και στο Σταμχαϊμ. Δεν θα ξεχασουμε το σιμα που κυθηκε απο τον Σμιτ και τους ιμπεριαλιστες που τον στηριζουν. Ο αγωνας μολις τωρα αρχίζει."

Το πτωμα βρισκεται στο πορτ-μπγακαζ του αυτοκινητου με 3 σφαιρες στο κεφαλι. Ξεσπια το μεγαλυτερο ανθρωποκινηγητο σε Γερμανια και Γαλλια για την συλληψη των απαγωγεων (Σούζαν Αλμπρεχτ, Κρίστιαν Κλαρ, Γιοργκ Λανγκ, Βίλλυ Πέτερ Στολλ, Ελιζαμπεθ φον Ντυκ, Σίλκε Βιττ, Αντελέντ Σουλτζ, Σίγκριντ Στέρνεμπεκ, Αντζέλικα Σπέιτελ, Τζούλιαν Πλάμπεκ, Ινγκε Βιετ, Μπριγκίτε Μονχάουπτ, Ραλφ Χέισλερ, Ραλφ Βάγκνερ και Κριστόφ Βάκερναγκελ) χωρις ομως αποτελεσματα. Στις 27 του Οκτωβρη, κηδευνονται σε κοινο ταφο σε νεκροταφειο της Στρουτγκαρδης οι Μπάαντερ, Ενσολιν και Ράσπε. Δυο εβδομαδες αργοτερα, βρισκεται κρεμασμενη στο κελι της και η Ινγκριντ Σούμπερτ.

Ολη η Ευρωπη τρανταζεται απο τους ηχους των βομβων σε γερμανικους στοχους και απο διαδηλωσεις. Στην Αθηνα, λιγες μονο ωρες μετα την "νυχτα του Σταμχαϊμ", καλειται διαδηλωσι απο αριστεριστες και αναρχικους. Η πορεια ανεβαινει την Ακαδημιας με κατευθυνση το Υπ. Εξωτερικων. Στο υγος της Ομπρου οι μπατσοι κλεινουν τον δρομο, ξεσπουν συγκρουσεις και η πορεια διαλυεται. Οι αναρχικοι ανασυγκροτουνται στο Πολυτεχνειο οπου γινονται νεες συγκρουσεις.

Την επομενη μερα (19-10) οι αναρχικοι καλουν νεα συγκεντρωση η οποια επισης διαλυεται. Πορεια καλειται και στην Θεσσαλονικη, διαλυεται ομως και αυτη καθ' οδον προς το γερμανικο προξενειο.

Τα ζημερωματα της 20ης Οκτωβρη, η ομαδα "ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ" του ΕΛΑ επιχειρει να πυρπολησει με 80 λιτρα βενζινης και λαδιου τις αποθηκες της ΑΕΓ στον Ρεντι. Η ομαδα πεφτει πανω σε μπατσους και σκοτωνεται ο ανταρτης Χρηστος Κασσιμης, τραυματιζεται ενας συντροφος του καθως και δυο μπατσοι. Χτυπιεται με ισχυρη βομβα και το γερμανικο προξενειο στην Πατρα.

Στις 21-10 γινεται εκρηξη βομβας στο γερμανικο στρατιωτικο νεκροταφειο στον Διονυσο και με σπρεϋ γραφεται "1944: ΑΝΤΑΡΤΕΣ ΤΟΥ ΕΛΛΑΣ - 1977: ΑΝΤΑΡΤΕΣ ΠΟΛΗΣ".

Στις 22-10 δικαζονται οι 19 συλληφθεντες των επεισοδιων σε Αθηνα και Θεσσαλονικη ενω συλλαμβανονται πεντε εκδοτες αναρχικων και αριστεριστικων εντυπων (καθως και ο Νικολας Ασπμος) ως υποκινητες. Συλλαμβανονται επτα αναρχικοι στην Κουμουνδουρου καθως αφισσκολουσαν καλεσμα για την κηδεια του Κασσιμη. Εκρηξη βομβας στο γερμανικο προξενειο στο Ηρακλειο.

Στις 23-10 κηδευεται στο νεκροταφειο Χαλανδριου ο Κασσιμης. Εκατονταδες συντροφοι τον αποχαιρετουν με υγωμενες γροδιες και συνθηματα.

Μεχρι της 20 Νοεμβρη: πυρποληθηκαν οχηματα γερμανων διπλωματων και επιχειρηματων σε Αθηνα και Θεσσαλονικη, χτυπηθηκε με εμπρηστικους μηχανισμους η αντιπροσωπια της ΑΕΓ στην Πατρα ("Αυτονομος Αντιεξουσιαστικος Πυρηνας"), επιθεση με βομβες μολοτωφ στο Γαλλικο Ινστιτουτο (την μερα της εκδοσης του δικηγορου της ΡΑΦ Κλάους Κρουασάν απο την Γαλλια στην Γερμανια), εκρηξεις βομβων στις αντιπροσωπιες των γερμανικων πολυεδνικων ΜΠΟΣ και ΦΟΛΚΣ-ΒΑΓΚΕΝ στην Ιερα Οδο (ομαδα "Χρηστος Κασσιμης" του ΕΛΑ).

11 ΑΠΡΙΛΗ 1978: Ξεκίνα στις φυλακές Μοαμπι η δίκη της "2 ΙΟΥΝΗ" για τις υποθέσεις "ΛΟΡΕΝΖ-ΝΤΡΕΝΚΜΑΝΝ". Οι ιδρυτές της οργάνωσης REINDERS, FRITZCH, KLOPPER, TEUFEL, MEYER, VOGEL έχουν την δική τους "στυλ Σταμχαϊμ" δίκη και καταδικάζονται σε εξίσου μεγάλες ποινές.

27 ΜΑΙΟΥ: Κατά την διάρκεια της δίκης, δυο γυναίκες μπαίνουν στο Μοαμπι με δικηγोरικές ταυτότητες. Με την απειλή οπλών απαιτούν την απελευθέρωση του Μέγιερ και του Βόγγελ. Ένας φυλακας καταφέρνει να κλειδώσει τον Βόγγελ σ' ένα κελί και τελικά διαφευγουν μόνο οι δυο γυναίκες και ο Μέγιερ αφού πυροβολούν ένα φυλακα στα ποδια.

31 ΜΑΙΟΥ: Ένας διορισμένος απο το δικαστήριο "συνηγος υπερασπισής" των μελών της "2 ΙΟΥΝΗ" πυροβολείται στα ποδια ενώ ένας άλλος μόλις που γλυτώνει καθώς δεν ενεργοποιείται βόμβα που είχε τοποθετηθεί στο αυτοκίνητο του. Την ευθύνη αναλαμβάνουν οι "Επαναστατικοί Πυρηνες".

20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ: Η Αστυντ Πρόλλ συλλαμβανεται στο Λονδίνο όπου ζούσε μαζί με τους σκουατερς και εκδίδεται στην Γερμανία.

7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ: Ο Βίβι Πέτερ Στολλ σκοτώνεται σε συμπλοκή με μπατσους στο Ντινσελντορφ.

25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ: Οι ANGELIKA SPEITEL και MICHAEL KNOLL συλλαμβανονται στο Ντορτμουντ μετά απο ενοπλή συμπλοκή στην οποία σκοτώνεται ένας μπατσος.

(Με την συμπλήρωση ενός χρονου απο το θάνατο των φυλακισμένων της ΡΑΦ στο Σταμχαϊμ και του Χρήστου Κασίμη στην "μαχη του Ρεντ", χτυπιεται στις 24-10-'78 με εκρηκτικό μηχανισμό η αντιπροσωπεία της ΑΕΓ στην Θεσσαλονίκη.)

ΑΡΧΗΣ 1979: Η Ελίσαμπεθ φον Νιτκ σκοτώνεται σε συμπλοκή με την αστυνομία στην Νυρεμβεργη.

(- Στο μεταξύ, το 1979 στην Γαλλία σημειώνεται μια εξέλιξη που εμελλε να παίζει σημαντικό ρολο στην πορεία της ΡΑΦ. Ο Ζαν Μαρκ Ρουϊγιόν (παλιος μαχητής του ισπανικου αντι-φρανκικου ανταρτικου) και η Ναταλί Μεννιόν πρωτοστατούν στον σχηματισμο της ανταρτικης οργάνωσης "ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ". Η "Α.Δ." εμφανίζεται τον Σεπτεμβρη όταν χτυπάει με ριπες αυτοματων οπλων το Υπ. Εργασίας στο Παρισι. Η πρώτη περιόδος της οργάνωσης θα είναι όμως σύντομη. Μετά απο μερικές ενεργείες σαν του Σεπτεμβρη και κάποιες ληστείες τραπεζων, πεφτούν στην παγίδα ενός λιθανεζου χαφιε που τους κλείνει ραντεβου όχι με τον Καρλος όπως τους επε, αλλά με τους μπατσους.)

29 ΙΟΥΝΗ: Η ΡΑΦ "ξαναμπαινει στο παιχνιδι" με μια αποτυχημένη αποπειρα να αναπνάζει εν κινήσει το αυτοκίνητο του γενικου αρχηγου του ΝΑΤΟ, στρατηγου Αλ Χέγκκ, καθώς πηγαινε στο Ανωτατο Νατοϊκό Αρχηγείο της Ευρώπης, στο Βελγιο.

(Δυο χρονια μετά το Σταμχαϊμ και τον θάνατο του Χρ. Κασίμη, καταστρεφονται στις 16-10-'79 τρία οχηματα της ΖΗΜΕΝΣ απο την "Λαϊκή Αγωνιστική Συσπειρωση" στην Αθηνά ενώ στην Θεσσαλονίκη πυρπολείται οχημα της ΑΕΓ απο την "Κοκκίνη πρωτοβουλία του Ε.Λ.Α.")

ΜΑΪΟΣ 1980: Ανακαλύπτεται στο Παρισι, κρυφηνετο της ΡΑΦ και της 2 ΙΟΥΝΗ. Συλλαμβανονται η Σίγκλιντε Χόφμανν και η Ινγκριντ Μπαράμπας η οποία κατηγορείται για την απαγωγή του αυστριακου βιομηχανου Βάλτερ Πάλμερς.

16 ΑΠΡΙΛΗ 1981: Πεθαίνει μετά απο 70 μερες απεργία πείνας, ο ανταρτής της ΡΑΦ Ζίγκουρτ Ντέμπους. Ανταρτικές ενεργείες και διαδηλώσεις σ' όλη την Ευρωπη. Στην Αθηνά (μέχρι τα τέλη του Μην) η "ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ" χτυπάει με βόμβες τις αντιπροσωπείες των γερμανικων πολυεθνικων SIEMENS και AEG στο κεντρο της Αθηνας ενώ πυρπολεί και οχημα της GRUNDING. Η ομάδα "ΤΥΦΛΟΠΟΝΤΙΚΕΣ" πυρπολεί κατασπημα της BOSCH στην Λ.Βουλιαγμένης ενώ δυο εμπρηστικές βόμβες βρίσκονται πριν εκραγουν σε κατασπημα της AEG παλι στην Λ.Βουλιαγμένης.

31 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ: Η ΡΑΦ αναπνάζει φιαλές προπανιου στην αμερικανική αεροπορική βάση του Ραμσταϊν τραυματίζοντας σοβαρά 17 άτομα.

15 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ: Ο Αλ Χέγκκ (που στο μεταξύ έχει γίνει υπουργός εσωτερικων των ΗΠΑ) επισκεπτεται το Βερολίνο. Τον υποδεχεται μεγάλη και βίαιη διαδήλωση. Η ΡΑΦ όμως ετοιμάζει την δίκη της υποδοχής. Με αντάρματική ρουκέτα επιχειρεί να εκτελέσει τον στρατηγο Φρέντερικ Κρόεσεν, γενικό διοικητή των αμερικανικων δυναμεων στην Ευρωπη.

(Στο μεταξύ στην Γαλλία εκλεγεται προεδρος ο Φρανσουά Μίττεραν ο οποίος παραχωρεί αμνηστία για τους πολιτικούς κρατουμένους. Η αμνηστία αφορά βασικά κορσικανους και βασκους αυτονομιστες, επωφελούνται όμως και τα μέλη της "Α.Δ.". Μετά την ανεπισημη απελευθέρωση τους, περνούν παλι στην παρανομία και την δράση. Τον Νοεμβρη του '81 σκοτώνουν ένα μπατσο στην διάρκεια μιας ενοπλής ληστείας ενώ τον Αυγουστο του '82 αναπνάζουν τα γραφεία του ακροδεξιου περιοδικου "ΜΙΝΙΤ".)

ΟΚΤΩΒΡΗΣ 1982: Μετά απο μερικές ακόμα επιδείξεις σε αμερικανικούς στρατιωτικούς στοχους, η

ΡΑΦ δεχεται ισχυροτατο πλήγμα Σ' ενα δασος κοντα στην Φρανκφουρτη ανακαλυπεται ενα κιβωτιο με οπλιση. Οι μπασοι "σπινονται" και περμενουν. Στην παγίδα πεφτον η Μπριγκίτ Μονχάουπ και η Αντελέντ Σουλτζ. Κωδικοποιημενα σημειωματα που βρισκονται στο κιβωτιο, οδηγουν στην ανακαλυψη 14 ακομα κρυφων οπλισημων καθως και στην συλληψη του Κρίστιαν Κλαρ. Σε συντομο διαστημα θα ακολουθησει δικη για την απαγωγή του Σλέγιερ. Παρα το μεγαλο πλήγμα, η ΡΑΦ καταφερνει να ανασυγκροτηθει και να συνεχισει την δραση της στην δεκαετια του '80, δομημενη πανω σ' ενα νεο οργανωτικο μοντελο: υπαρχει ενας κεντρικος πυρνας 20 ατομων (με κυριότερα μελη τις INGE VIET, SUSANNE ALBRECHT και SIGRID STERNEBECK) που πραγματωνει τις επιχειρησεις, γυρω τους υπαρχει η "Μαχομενη Μοναδα" με 200 περιπου μελη που παρεχει σπιτια, πληροφοριες, οχηματα και αλλες διευκολυνσεις, ενω τελος υπαρχουν χιλιαδες "συμπαθουντες" μεσα στο κινημα των αυτονομων που εκεινη την εποχη αναπτυσσεται. Δραση αναπτυσσουν και οι "Επαναστατικοι Πυρνες" που επισησ αναδομονται αποτελουνται πλεον απο μικρους, χαλαρα συντονισμενους αυτονομους πυρνες, ενω στις ενεργειες τους αποφευγουν τις απωλειες ανθρωπινων ζωων (καπ σαν τον Ε.Λ.Α. των δεκαετων του '70 και του '80). Σε συνεργασια με τους "Ε.Π." λειτουργει η γυναικεια ανταρτικη ομαδα "ΡΟΤΕ ΖΟΡΑ".

- Παλι πισω στην Γαλλια οπου το '82-'83, η "Α.Δ." πραγματοποιει 40 ληστειες τραπεζων και στρατολογει νεα μελη απο τους αυτονομους του Παρισιου. Σης αρχες του 1984, η "Α.Δ." εξαπολυει δεκα βομβιστικες επιδρασεις κατα στρατιωτικης σημασιας στοχων, ενω εκτελει και τον στρατηγο Γκυ Ντελφός. Τοτε ο "κεντρικος πυρνας" της οργανωσης "μετακομιζει" στο Βελγιο οπου συμβαλει στην ιδρυση των "ΜΑΧΟΜΕΝΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΩΝ ΠΥΡΗΝΩΝ". Τον Ιουνη γινεται επιδρομη σε νταμαρι κοντα στις Βρυξελλες και "κατασχεται" ενας τονος εκρηκτικων και πυροκροπιτες. Τον Οκτωβρη, οι "Μ.Κ.Π." εξαπολυουν σειρα επιδρασεων κατα στρατιωτικων εγκαταστασεων, πολυεθνικων επιχειρησεων που συνδεονται με ερευνες οπλικων συστηματων, αμερικανικων τραπεζων, αγωγων πετρελαιου και ηλεκτρικων πυλωνων. Στην Πορτογαλια, η οργανωση "Ε.Ρ.-25" χτυπαει με ολμους, αμερικανικα πολεμικα πλοια και εγκαταστασεις στο λιμανι της Λισαβνας.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 1984: Την ιδια περιοδο που αυτα συμβαινουν στην Γαλλια, το Βελγιο και την Πορτογαλια, στην Γερμανια 30 φυλακισμενα μελη της ΡΑΦ ξεκινουν νεα απεργια πεινας. Μετα απο μερικες εβδομαδες η απεργια σταματα χωρις εμφανως να πετυχει καποιον απο τους στοχους της. Στο μεταξυ ομως εξω, δεκαδες ατομα που συμμετεχαν με δυναμικες ενεργειες στο κινημα αλληλεγγυης, προσχωρουν στην ΡΑΦ αναζωογονοντας την οργανωση. Η "3η Γενια της ΡΑΦ" βρισκεται πια στο προσκηνιο. Αυτα τα νεα ατομα που προσχωρουν στην οργανωση ειναι ουσιαστικα αυτοι που θα την κρατησουν μεχρι και το τελος της, μια δεκαετια αργότερα.

"Όσο αφορα την ιστορια μας στην δεκαετια του '80, ουτε ενας απο εμας που ειμαστε σημερα στην ΡΑΦ, δεν πταν μελος της πριν το '84. Για εμας που προσχωρησαμε στο ανταρτικο απο το '84 και μετα, οι αρχες της δεκαετιας του '80 πταν μια εποχη σημαντικων εμπειριων, αποφασεων και αλλαγων στην χωρα. Ηταν μια εποχη αγωνων σχετικων με πολλα ζητηματα: το κινημα εναντια στο ΝΑΤΟ, η απεργια πεινας των πολιτικων κρατουμενων το '81 κατα την οποια δολοφονηθηκε ο Ζίγκουρτ Ντέμπους, αγωνες εναντια στα πυρηνικα, αγωνες εναντια στο αεροδιαδρομο του ΝΑΤΟ στην Φρανκφουρτη, καταληψιακη δραση και ακομα οι μαζικες κινητοποιησεις εναντια στην εγκαταση των πυραυλων ΚΡΟΥΖ. Πηραμε μερας σ' αυτους τους αγωνες και ειχαμε την ιδια εμπειρια με καθε αλλον: δεν μπορούσαμε να ανοιζουμε ρηγματα σ' αυτην την εξουσια. (...) Έτσι πταν απλως λογικο το να γινουν αυτοι οι αγωνες περισσοτερο ριζοσπαστικοι και βιαιοι-μαχητικοι. Πολλοι ανθρωποι αποφασισαν να οργανωσουν βιαιες-μαχητικες πρωτοβουλιες, ειδικα για να επιτεθουν στην στρατιωτικη στρατηγικη των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ με σχεδιο να δωθει στον αγωνα μας μια νεα δυναμικη και ζωτικητητα. (...)

Έτσι εγινε αυξανομενα σαφες σε εμας αλλα και πολλους αλλους, οτι θα επρεπε να οικοδομησουμε μια δυναμη που θα μπορούσε να κανει χρηση μαχητικων και "στρατιωτικων" μεθοδων. Αη' ολες τις εμπειριες μας αυτα τα χρονια πταν σαφες πως χρειαζομασταν ενα νεο επιπεδο αγωνα αν θελαμε να αντιπαραθεσουμε σ' αυτη την εξουσια. Αλλιως η μονη εναλλακτικη λυση πταν να τα παρατησουμε. Υπηρξαν πολλες θεωρησεις που μας οδηγησαν στο να πιστεψουμε οτι οι αγωνες επρεπε να γινουν αυξανομενα μαχητικοι στην οργανωση τους αν θελαμε να ελπιζουμε πως θα πετυχαμε κατι. Αυτο πταν σαφες στην απεργια πεινας του '84. Κατα την διαρκεια αυτης της "εκστρατειας", πολλοι ανθρωποι απο διαφορες ομαδες πραγματοποιησαν εμπρηστικες και εκρηκτικες επιδρασεις πιεζοντας για το αιτημα της επανα-ομαδοποιησης των πολιτικων κρατουμενων. Αυτο πταν το συγκεκριμενο αποτελεσμα των εμπειριων μας απο τις αρχες της δεκαετιας του '80. Πολλοι ανθρωποι συνειδητοποιησαν πως για να προωθησουμε τα αιτηματα και για να εξασφαλίσουμε πως το κρατος δεν θα δολοφονησει τους κρατουμενους κατα την απεργια πεινας, θα επρεπε να χρησημοποιησουμε μια πολυμορφια μεθοδων: απο διαδηλωσεις και συγκεντρωσεις τυπου μεχρι μαρφες παλης με υψηλοτερο επιπεδο αντιπαραθεσης(...)" (αποσπασματα απο προκυρηξη ιστορικης αυτοκριτικης αναδρομης που εκδωσε η ΡΑΦ τον Αυγουστο του '92)

ΤΕΛΗ '84: η ΡΑΦ χτυπαει το Στρατιωτικο Γραφειο των ΗΠΑ στο Ντυσσελντορφ, παραρτημα της γαλλικης πρεσβειας στην Βονηνη και στρατιωτικη σχολη του ΝΑΤΟ στο Oberammergau. Απο τις ερευνες προκυπτει πως χρησημοποιηθηκαν εκρηκτικα προερχομενα απο το Βελγιο.

15 ΓΕΝΑΡΗ 1985: Η αναγεννημενη ΡΑΦ με το "ΚΟΙΝΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ" δηλωνει την στρατηγικη της συγκλιση και την κοινή της δραση με την "Άμεση Δραση" και τους "Μ.Κ.Π.":

Σημερα ειναι αναγκαια και δυνατο το ξεκινημα μιας νεας φασης στην εξελιξη της επαναστατικης στρατηγικης

στα ιμπεριαλιστικά κέντρα και σαν απαραίτητος όρος γι' αυτό το ποιοτικό άλμα κρίνεται η πραγματοποίηση της διεθνούς οργάνωσης του προλεταριάτου και άμεσα του πολιτικοστρατιωτικού του πυρήνα -δηλαδή του δυτικο-ευρωπαϊκού ανταρτικού πόλης- στις μητροπόλεις(...)

Οι επιθέσεις κατά των παλιεθνικών δομών του ΝΑΤΟ, κατά των βάσεων και των στρατηγών του, κατά των σχεδίων και της προπαγάνδας του, αποτέλεσαν την πρώτη μεγάλη κινητοποίηση για την στρατηγική συγκροτηση μιας προλεταριακής πολιτικής στην Δυτ. Ευρώπη. Μια κινητοποίηση που εξελίσσεται περαιτέρω και δυναμώνει σαν πολιτικός αγώνας κατά του συστήματος της εκμετάλλευσης και του πολέμου. όπως δείχνουν οι επιθέσεις στην Πορτογαλία, το Βέλγιο, την Ισπανία, την Ελλάδα, την Γαλλία, την Γερμανία.

Εναντία στις ιδεολογίστικες συζητήσεις και τα αφηρημένα προγράμματα περί διεθνισμού, εμείς δηλώνουμε ότι: η στρατηγική των δ. ευρωπαϊκών ανταρτικών πόλης είναι -εξ ορισμού της- τμήμα της λειτουργίας του διεθνούς ταξικού πολέμου ενώ από την πρακτική της αποτελεί την ενότητα των κομμουνιστών της Δ. Ευρώπης και την οργάνωση της επίθεσης κατά του συναλου του ιμπεριαλιστικού συστήματος. Είναι δηλαδή η πραγματωμένη και υλική μεταλλαγή του προλεταριακού διεθνισμού που απαιτεί η σημερινή κατάσταση(...)"

Μεσα στις επομενες εικοσι μολις ημερες :

- Η "Α.Δ." (με το "COMMANDO: ELISABETH VON DYCK") εκτελει τον στρατηγο Ρενέ Ωντράν, διευθυντη του τμηματος διεθνων πωλησεων οπλων του γαλλικου υπουργειου εθνικης αμυνας.

- Η ΡΑΦ (με το "KOMMANTO: ΠΑΤΡΙΚ Ο' ΧΑΡΑ") εκτελει μεσα στο διαμερισμα του τον Ερνστ Ζίμερμαν, προεδρο της "Δυτικο-Γερμανικης Ενωσης Αεροδιαστημικης και Εξοπλισμων". Το οτι η ΡΑΦ πραγματοποιησε μια τετοια ενεργεια στο ονομα ενος νεκρου ανταρτη του ΙΡΑ, αναστατωνει τις μυστικες υπηρεσιες που τωρα αρχιζουν να φοβουνται και συμπραξη του ΙΡΑ στο δυτικοευρωπαϊκο "ανταρτικο μετωπο". Η γυναικα του Ζίμερμαν αναγνωριζει ως εκτελεστες του αντρα της τον WERNER-BERNHARD LOTZE και την BARBARA MEYER.

- Οι "Μ.Κ.Π." χτυπησε κτηριο του ΝΑΤΟ στις Βρυξελλες.

2 ΜΑΡΤΗ: Η "Ομοδα Επαναστατικης Διεθνιστικης Αλληλεγγυης ΧΡ. ΚΑΣΙΜΗΣ" αναλαμβάνει την ευθυνη για ισχυρη βομβα που ειχε τοποθετηθει στην γερμανικη πρεσβεια της Αθηνas. Με προκυρηξη της ανακοινώνει "...την ενοποιηση των δυναμεων μας με την ΡΑΦ, την Α.Δ. και τους Μ.Κ.Π.":

"Η χρηση καθε ειδους βιας εναντια στο γερμανικο κρατος είναι μια αυτοδικαιη, βαθια ανθρωπινη πραξη. Είναι η αυτοαμυνα απεναντι στην καπιταλιστικη αγριότητα. είναι η σωτηρικη αναγκη του ανθρωπου να αντισταθει στα εγκληματα τους.

Οι συντροφοι της ΡΑΦ φτανουν καθημερινα στα ορια της επιδιωξης. Εναντιον τους ασκουνται ασυλληπτα για τον ανθρωπινο νου βασανιστηρια: ξυλοδαρμοι, υποχρεωτικη διατροφή, βιαιες γυναικαλογικες εξετασεις, συνεχης ερευνα σε γυμνο σωμα, υποχρεωτικη γαρκωση, δεσιμο για πολλες μερες πάνω σε σανίδα, στερηση υπνου, πληρης περιορισμος χωρις ουτε λεπτο εξοδο για χρονια. στερηση φωτας και αλληλα γραφιας, αφηνιδιασμοι και μεταφορα με γυμνο σωμα, υποχρεωτικη ψυχιατρικη.

Η απεργια πεινας των συντροφων της ΡΑΦ είναι η απαιτηση για σεβασμο των πιο στοιχειωδων ανθρωπινων δικαιωματων. Απαιτουν τις συνθηκες φυλακισης οπως ορισθηκαν στην συνθηκη του Γκένιφερ, σαν την ελαχιστη εγγυηση κατα των βασανιστηριων και της εξολοθρευσης των αιχμαλωτων πολέμου (...)

Ο πρωικος θανατος του συντροφου Χρ. Κασιμη στις 20-10-77, αποκορυφωμα της εμπρακτης αλληλεγγυης προς την ΡΑΦ, δικαιωνεται σημερα με την ενοποιηση των δυναμεων μας με την ΡΑΦ, την Α.Δ. και τους Μ.Κ.Π.

Το κοινωνικο ανταρτικο περναι ετσι και στην Ελλάδα σε μια ανωτερη κλιμακα.

Το ταξικο μισος, ενα βαθια ανθρωπινο συναισθημα, δεν μπορεί να εκδηλωθει με νομοταγεις τροπους(...)

Οι σημαντικότερες συγκρουσεις βρισκονται μπροστα μας. Η πρακτικη του κοινωνικου ανταρτικου θα ενσωματωνηται διορκως μεσα στις ταξικες συγκρουσεις. Η διευρυνση της παρανομιας και της ενοπλης αυτοδικιας θα υιοθετουνται σαν νεες προτεραιοτητες.

Το κοινωνικο ανταρτικο δεν είναι μια ξερη πολιτικη προταση, αλλα η επαναστατικη διασταση του υπαρξιακου ανθρωπινου προβληματος. Η μεταβαση στην παρανομη δραση ανατρεπει τα ορια της μιζερης ρουτινιαρικης επιδιωξης και πραγματωνει ενα επαναστατικο "ειναι" (...)"

Αναλογες ενεργειες (υπερ των απεργων πεινας και του "ανταρτικου μετωπου") πραγματοποιηθηκαν την ιδια περιοδο κατα γερμανικων και ΝΑΤΟικων στοχων σε Ισπανια, Ολλανδια, Δανια και Πορτογαλια.

ΑΠΡΙΛΗΣ: Ενα παγιδευμενο με εκρηκτικα αυτοκινητο, αναπιναζεται εξω απο το κτηριο του Διεθνους Νομισματικου Ταμειου στο Παρισι. Την ευθυνη αναλαμβάνει η "Α.Δ."

ΙΟΥΝΙΟΣ: Αποτυχημενη αποπειρα της "Α.Δ." να εκτελεσει τον υπουργο αμυνας, στρατηγο Μιλαντέν.

8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ: Το κοινο γαλλο-γερμανικο "KOMMANTO: ΤΖΩΡΤΖ ΤΖΑΚΣΟΝ" (μαχητης των "Μαυρων Πανθηρων") τοποθετει ισχυρη βομβα στην αμερικανικη αεροπορικη βαση του RHEIN-MAIN. Σκοτωνονται δυο ατομα ενώ ενας ακομα αμερικανος στρατιωτικος ειχε απαχθει και εκτελεστεται προκειμενον να του παρονη την ταυτοτητα που θα εξασφαλιζε προσβαση εντος της βασης για το ατομο που θα τοποθετουσε την βομβα.

ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ: Μετα απο 25 ενεργειες συλλαμβανεται ο κεντρικος πυρηνας των Μ.Κ.Π. στο Βελγιο. Υστερα απ' αυτες τις συλληψεις, ουσιαστικα σταματαει η δραση της οργανωσης ενώ οι συλληφθεντες καταδικαζονται σε ισοβια.

9 ΙΟΥΛΗ 1986: Εκτελειται ο πυρηνικος επιστημονας της ZIMENS, Καρλ-Χάντζ Μπέκαρτς. Μελη της ΡΑΦ που παριστανουν τους κηπουρους, παρακολουθουν την καθημερινη διαδρομη του προς το

εργαστήριο του στο Μοναχο και τελικά πυροδοτούν την βόμβα που βρίσκεται μέσα σ' ένα σακ με λίπασμα, τη στιγμή που περνάει το αυτοκίνητο του. Σκοτώνεται ακαριαία ο Μπέκαρτς και ο οδηγός του. Οι γερμανοί βιομηχανοί επικυρσούν τους δραστές με ποσο αντιστοιχο του ενος εκατομμυριου στερλίνων. Ως κυριοι υποποτι θεωρουνται η Μπάρμπαρα και ο Χοροστ Μέγιερ.

21 ΙΟΥΛΗ: Η "Α.Δ." πυροδοτεί παγιδευμένο αυτοκίνητο έξω από το επιτελείο της "Οργανώσης για την Οικονομική Συνεργασία και Αναπτυξη" στο Παρίσι.

10 ΟΚΤΩΒΡΗ: Η ΡΑΦ (με το "KOMMANTO: INΓΚΡΙΝΤ ΣΟΥΜΠΕΡΤ") εκτελεί έξω από το σπίτι του στην Βόννη τον αξιωματούχο του υπουργείου εξωτερικών, GEROLD VON BRAUNMÜHL. Κυριοι υποποτι θεωρουνται παλι οι Μέγιερ.

17 ΝΟΕΜΒΡΗ: Δυο γυνακες, μέλη της "Α.Δ.", εκτελούν έξω από το σπίτι του τον Ζωρζ Μπεσσέ, διευθυντή και κύριο μετοχο της ΡΕΝΩ. Οι συντροφισσες διαφεύγουν με μοτοσυκλετα. Η αντιστροφή μετρηση όμως για την "Α.Δ." έχει αρχίσει. Λίγο καιρο αργότερα εξαρθρώνεται ο πυρηνάς της Λυων, ενώ στις 21-2-87, τα "αντιπρομοκρατικά κομμάντος" εισβάλλουν σ' ένα αγροκτημα στην Ορλεανη συλλαμβανοντας ολοκλήρο τον "ηγέτικο πυρηνά" της. Ελευθερος παραμενει μοναχα ο "σπεσιαλιστας" στα εκρηκτικά Μαξ Φρερό που συνεχιζει για καποιο διαστημα τις βομβιστικες επιδεςεις. Η οργανωση όμως ουσιαστικά έχει εξαρθρωθει. Το 1989, τα κυρια μέλη της καταδικάζονται σε ισοβια.

23 ΜΑΡΤΗ 1987: Η ΡΑΦ τοποθετεί ισχυρη βόμβα στην λεσχη αξιωματικών της βρετανικης στρατιωτικης βασης στο RHEIN-DAHLEN κατα την διάρκεια μιας κοινωνικης εκδηλώσης του ΝΑΤΟ τραυματίζοντας 31 άτομα.

7 ΙΟΥΛΗ: Η καναδεζικη-ΝΑΤΟικη βαση στο Λαρ, γίνεται στοχος της ΡΑΦ με πλεχειριζομενη βόμβα.

2 ΝΟΕΜΒΡΗ: Κατα την διάρκεια μιας διαδηλώσης εναντια στην επέκταση του αεροδρομιου της Φρανκφουρτης (επέκταση που θα γινοταν σε βαρος των δασων της περιοχης και που εκεινη την εποχη ειχε δημιουργησει ένα ισχυροτατο κίνημα αντιστάσης) δυο αστυνομικοι εκτελούνται μ' ένα αυτοματο ελβετικο πιστολι ΣΙΓΚ-ΣΑΟΥΕΡ. Από την βαλλιστικη ερευνη προκυπτει πως το συγκεκριμενο οπλο ειχε κλαπει από αστυνομικα. Λίγο καιρο αργότερα συλλαμβανεται ο αυτονομος Αντρεας Εϊχλερ με το Σιγκ-Σαουερ στην κατοχη του. Αναμεσα σε άλλα, κατηγορηθηκε και ως συνεργατης της ΡΑΦ.

20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ 1988: Αποτυχημενη αποπειρα της ΡΑΦ ("KOMMANTO : ΧΑΛΕΝΤ ΑΚΕΡ") κατα του αξιωματούχου του υπουργείου οικονομικών, Χανς Τιέτμεγιερ στην Βόννη.

ΤΕΛΗ ΣΕΠΤΕΜΒΡΗ: Καυτο πενθημερο βιαιων συγκρουσεων στο Βερολίνο με αφορμη την διασκεψη του Διεθνους Νομισματικού Ταμείου. Η επιχείρηση εκτέλεσης του Τιέτμεγιερ σκοπο ειχε να διαταραξει την διασκεψη.

30 ΝΟΕΜΒΡΗ 1989: Καθως καταρρουν το Τείχος του Βερολίνου και ο "υπαρκτος σοσιαλισμος", η ΡΑΦ ("KOMMANDO: WOLFGANG BEER") επιλεγει να χτυπησει ένα ανωτατο οικονομικο στελεχος που εμελλε να διαδραματισει ρολο-κλειδι στην διαδικασια ενοποιησης και αφομοιωσης της ανατ. γερμανικης οικονομιας στα δυτικά καπιταλιστικά προτυπα. Ένα ποδηλατο με τον σκελετο του γεματο με ισχυρα εκρηκτικά είναι παρκαρισμένο στην ακρη ενος δρομου στο Μπαντ Χομπουργκ κοντα στην Φρανκφουρτη και περιμενει τη Μερσεντες του Αλφρεντ Χέρρχαουζεν, προεδρου της "ΤΡΑΠΕΖΑΣ της ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ" (της πύλεον ισχυρης τραπεζας της Ευρωπης). Ένας ανδρας που κανει τζογκινγκ στο διπλανο παρκο, ενεργοποιεί με πλεχειρισμο την βόμβα πναζοντας πολλά μετρα μακρια την δωρακισμενη Μερσεντες και σκοτωνοντας ακαριαια τον Χέρρχαουζεν και τον οδηγο του.

6 έως 16 ΙΟΥΝΗ 1990: Έννεα μέλη της ΡΑΦ που ειχαν βρει καταφυγιο στην -διαλυμενη πια- Αν. Γερμανια, ανακαλυπτονται από τις δυτ. γερμανικες υπηρεσιες μετά το ανοιγμα των φακελλων της ΣΤΑΖΙ. Η Σούζαν Αλμπρεχτ αποκαλυπτει πως η ΣΤΑΖΙ της ειχε προσφέρει καταφυγιο και μια καινούρια ζωη στην Αν. Γερμανια το 1980 και αξιωματούχοι του καθεστώτος της ειχαν δηλώσει πως *"...διαφωνουμε με τις μεθοδους σας αλλά μοιραζομαστε τον αντιμπεριαλιστικο σας στοχο"*. ΙΟΥΛΗΣ: Και άλλα μέλη της ΡΑΦ ανακαλυπτονται στην Αν. Γερμανια και μεταφέρονται στην δυση.

Σε αντιποινα η ΡΑΦ ("KOMMANDO ZOSE SEVILLANO" / στην μνημη του ανταρτη που πεθανε από απεργια πεινας στις ισπανικες φυλακες) χτυπάει με παγιδευμένο αυτοκίνητο τον "εδικο σε θεματα τρομοκρατίας" και ανωτατο συμβούλο του υπουργου εσωτερικών, HANS NEUSEL.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1991: Κατα την διάρκεια του "πολεμου του Κολπου", η ΡΑΦ χτυπάει με ριπες αυτοματων την αμερικανικη πρεσβεια στην Βόννη.

1 ΑΠΡΙΛΗ: Η ΡΑΦ εκτελεί τον DETLEV ROHWEDDER, προεδρο της TREUHAND (της κρατικης υπηρεσιας που αποστολη ειχε την "καπιταλιστικοποιηση" της ανατ. γερμανικης οικονομιας και κοινωνιας). Ένας ενοπιος τον πυροβολεί τρεις φορες από ένα παραδυρο του σπιτου του στο Ντυσσελντορφ. Στον κηπο βρίσκεται προκυρηξη που καλει σε κλιμακωση του αγωνα εναντια στον δυτικο ιμπεριαλισμο και τα σχέδια για την νεα "Μεγάλη Γερμανια".

10 ΑΠΡΙΛΗ 1992 Η ΡΑΦ πλειοδοτώντας σε κάποιες θετικές -για τους φυλακισμένους ανταρτες- πρωτοβουλίες του τότε υπουργού εσωτερικών Κίνκελ (και με έντονα στοιχεία αυτοκριτικής για την μέχρι τότε πορεία της οργάνωσης και του ανταρτικού πόλης γενικότερα) ανακοινώνει με προκυρηξη που εστειλε στο Γαλλικό Πρακτορείο Ειδήσεων, την απο μέρους της προσωρινή "καταπαυση πυρός" στην κατεύθυνση της "αποκλιμακώσης". Εκλείνε όμως την προκυρηξη γραφοντας:

"(...) Δημιουργούμε με την απο μέρους μας αποκλιμακωση μια πιθανότητα περισσοτερου χωρου για πολιτικές λύσεις. Τώρα η "μπάλα" βρίσκεται στο "γηπεδο" του κρατους. Κι επειδή δεν ξερούμε πως θα αντιδρασει το κρατος, εμεις θα πρεπει να υπαστηριξουμε μια διαδικασια διαλογου και οικουδομησης μεταξυ των επαναστατων.

Αν αποφασισουν να χτυπησουν με περισσοτερη καταπιεση και καταστροφη σους συμμετεχουν σ' αυτη την διαδικασια, με αλλα λογια αν ξαναξεκινησουν τον πολεμο, τότε η φαση της αποκλιμακωσης θα ληξει. Δεν θα κατασουμε σαν θεατες δίχως να κανουμε τιποτα.

Αν δεν μας αφησουν -δηλαδη σλους σους παλευουμε για μια ανθρωπινη κοινωνια- να ζησουμε, τότε θα πρεπει να ξερουν πως ουτε εμεις θα αφησουμε την ελιτ τους να ζησει. Αν και δεν ειναι προς το καλυτερο συμφερον μας, ο πολεμος μπορει να απαντηθει μο να με πολεμο.

ΦΡΑΞΙΑ ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ "

Ο Κίνκελ με την σειρά του, αμεσα απελευθερωνει 4 φυλακισμένους της ΡΑΦ με σοβαρα προβλήματα υγείας. Η ΡΑΦ, στα πλαίσια αυτου που στην προκυρηξη της ονομαζει "διαδικασια διαλογου και οικουδομησης μεταξυ των επαναστατων", εκδιδει δυο κετμενα με στοχο να προκαλεσει συζητηση για τις προοπτικές και τις στρατηγικές του επαναστατικού κινήματος σημερα αλλα και αυτοκριτικη θεωρηση των λαθων και των εμπειριων του παρελθοντος. Η πρωτη κατατεθηκε στο "ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ" που εγινε τον Ιουλιο του '92 στο Μοναχο, παραλληλα με την διασκεψη των "7 πλουσιότερων κρατων". Η δευτερη εκδοθηκε τον Αυγουστο του '92 και ουσιαστικα κανει μια αυτοκριτικη ιστορικη αναδρομη στην πορεία της ΡΑΦ απο τις αρχες της δεκαετιας του '80 (βλ αποσπασματα της προκυρηξης στη σελ 19).

Αναλογη συζητηση ξεκινησε το '93 και μεσα στους "ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥΣ ΠΥΡΗΝΕΣ" που ολα αυτα τα χρονια συνεχιζαν αδιαλειπτα την δραση τους με βομβιστικες και εμπρηστικες επιδεςεις. Ο διαλογος ξεκινησε με την εκδοση της προκυρηξης "ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΜΑΣ" απο εναν "Ε.Π." και συνεχιστηκε με απαντητικα κετμενα και μια συνεντευξη στο παρανομο αριστερο περιοδικο "ΡΑΝΤΙΚΑΛ" απο αλλους "Ε.Π." (επαναλαμβανουμε πως οι Ε.Π ειναι χαλαρα συντονισμενοι, αυτονομοι πυρηνες).

"(...) Μ' αυτο το κετμενο δεν θελούμε να καλεσουμε στο τελος της επαναστατικης πολιτικης. Ακομα, δεν μπορούμε να μιλαμε για λογαριασμο ολοκληρης της δομης των Ε.Π. των οποιων εμιατε μονο ενα τμημα. Αυτο που ουως ειναι σαφες για μας, ειναι οτι η μαχημενη αντισταση και ο ενοπλος αγωνας δεν ειναι πλεον επαρκεις για την αναγνωριση και την σαφη αναλυση της παρουςας κρισης. Θελούμε να πεσουμε στην σιωπη και να προσπαθησουμε να βρούμε εναν επιθετικο τροπο για να βγουμε απ' αυτη. Σκουριασμενες δομες και μεθοδοι αγωνα πρεπει να εγκαταλειφθουν αν θελούμε να ξαναεχομε μια ευκαιρια για να γινουμε πολιτικα υποκειμενα στις συγχρονες κοινωνικες εξελιξεις. Η πολιτικη διαλυση των Ε.Π., μας φαινεται σαν ενα αναγκαιο βημα προς αυτη την κατευθυνση.

"(...) Σημερα βλεπούμε τις συνεπειες της απο μέρους μας συνειδητοποιησης οτι οι μορφες και οι δομες του αγωνα μας πταν εκφραση μιας συγκεκριμενης φασης της αναπτυξης των κοινωνικων αντιθεσεων στην Δ. Γερμανια μετα το '68 κατι που ουως αλλαξε με την καταρρευση του "υπαρκτου σοσιαλισμου", την "γερμανικη ενοποιηση" και την "Νεα Ταξη Πραγματων". Η αντικειμενικη αναλυση απαιτει μια θεμελιακα διαφοροποιημενη φαση στο πεδιο της οργάνωσης της μαχητικης επαναστατικης αντιστασης. Δεν μπορούμε ουως απλα να το τυποποιουμε αυτο σε μια κουφια προσπαθεια. Στην πραγματικοτητα, η ιστορια μας εχει προσπερασει."

(απο την προκυρηξη "ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΜΑΣ")

"(...) σε καμια περιπτωση δεν βρισκομαστε στο τελος της πολιτικης μας. Οι κοινωνικες αντιθεσεις και οι σχεσεις βιας ελαχιστα εχουν αλλαξει τον χαρακτηρα τους, ειναι ιδιες ουως παντα. Η καταρρευση των λεγομενων σοσιαλιστικων χωρών εχει μια μακρια ιστορια που ξεκινα πολυ πριν το '89. Και βεβαια θα θελαμε να το νισουμε πως καμια προταση για μια απελευθερωτικη κοινωνια δεν μπορει να προελθει απο τετοιου ειδους "σοσιαλισμο". (...) Ουτε η "λαγνεια" της Γερμανικης Υπερδυναμης, ουτε η ευθυγραμμιση καποιων με τις ανατολικες χωρες, ουτε η λεγομενη Νεα Ταξη Πραγματων ειναι κατι καινουριο. Οσοι "προσπεραστικαν απο την ιστορια" ειτε ειναν τα ματια τους κλειστα, ειτε χρησιμοποιοουν την ιστορια σαν προφαση για να τα παρατησουν. Δεν πιστευουμε οτι η κριση του αριστερου ριζοσπαστικου κινήματος ειναι αποτελεσμα του ξεπερασματος μας απο το γεγονας της καταρρευσης του πρωην ανατολικου μπλοκ. Η κριση μας δεν ξεκινησε με την ενοποιηση. Τα λαθη της αριστερης ριζοσπαστικης πολιτικης -ελλειψη οργάνωσης και ενοποιημενων δομων- εχουν δεχτει κριτικη εδω και πολυ καιρο. Ο καθενας μας καλειται να πραγματοποιησει το μεριδιο του στην βελτιωση της καταστασης μας. Το αν και πως οι αριστερες πολιτικες, στρατηγικες και μορφες αγωνα θα αναπτυχθουν, θα "παιχθει" στις μελλο ντικες συλλογικες συζητησεις μας."

(απο την συνεντευξη στο "ΡΑΝΤΙΚΑΛ")

27 ΜΑΡΤΗ 1993: Καδως η ΡΑΦ κρινει πως ελαχιστα εγιναν στην κατευθυνση των ορων που ειχε θεσει

για την απο μέρους της "καταπαυση πυρός", αποφασίζει να κάνει μια εντυπωσιακή "επανεμφάνιση" πναζόντας στον αέρα με 200 κιλά εκρηκτικά της "νέου τύπου" και "υψηλής τεχνολογίας και ασφαλείας" φυλάκες του WEITERSTADT. Η κατασκευή των φυλάκων μόλις είχε ολοκληρωθεί και επρόκειτο να "δωθούν προς χρήση" τέσσερις μέρες αργότερα. Έτσι βρίσκονταν εκεί μόνο 11 φυλάκες.

Στις 1:10πμ, τρεις άντρες και μια γυναίκα περνούν με σκαλές τον τοίχο της φυλάκης. Υπάρχει μόνο ένα φως στο αρχιφυλάκειο. Εισβάλλουν με πιστολία και αυτομάτα και συλλαμβάνουν τους φυλάκες. Τοποθετούν τα εκρηκτικά σε κεντρικά δομικά σημεία του κεντρικού κτιρίου και ρυθμίζουν τον μηχανισμό για τις 5:12πμ "Τσουβαλιάζουν" τους φυλάκες μέσα σ' ένα πράσινο βανάκι και για να τους προστατεύουν από την τρομακτική εκρηξη, τους μεταφέρουν σ' ένα κοντινό δάσος. Ακόμα τοποθετούν προειδοποιητικές πινακίδες στην περιμετρο του τείχους των φυλάκων για να προφυλάξουν τυχόν περαστικούς. Στις 5:12 σημειώνεται η εκρηξη που σκορπάει συντριμια των φυλάκων σε ακτίνα 800 μέτρων. Εκατο εκατομμύρια μαρκα οι ζήμιες, εξή χρονία θα χρειαστούν για την ανακατασκευή της φυλάκης.

27 ΙΟΥΝΗ: Οι αντάρτες της ΡΑΦ Βόλφγκανγκ Γκραμς και Μπριγκίτ Χόγκεφελντ, πεφτούν σε παγίδα των "αντιπρομοκρατικών κομμάντος" στο σιδηροδρομικό σταθμό του Μπαντ Κλαϊνεν στην βορειοανατολική Γερμανία. Η ενεδρά στήθηκε μετά από πληροφορίες που είχε δώσει στους μπατσούς ο χαφίης Κλάους Στάινμετς. Η Χόγκεφελντ ακινητοποιείται πρώτου προλάβει να αντιδράσει. Ο Γκραμς όμως προλαβαίνει να τραβήξει το όπλο του σκοτώνοντας ένα μπατσο και τραυματίζοντας άλλον ένα. Ακολουθεί καταδίωξη και τελικά οι μπατσοί καταφέρνουν να τον ακινητοποιήσουν πάνω στις γραμμές του τριανού. Εκεί -κατά τους αυτοπτες μαρτυρές- ένας μπατσός του κολλάει το πιστόλι στο κεφάλι και εξ επαφής τον εκτελεί. Ο θάνατος του Γκραμς και η σύλληψη της Χόγκεφελντ θα σημανουν ουσιαστικά την οριστική αποσύρση της ΡΑΦ από το αντάρτικο πόλης.

Τις επομενες μερες χτυπιουνται με εμπρηστικους μηχανισμους δυο αστυνομικα τμηματα του Βερολινου ενω στις 10 Ιουλιου χιλιαδες συντροφοι διαδηλωνουν στο Βισμπαντεν, πολη που εξησε ο Γκραμς μεχρι το '84 που περασε στην παρανομια.

1994-1995: Καποια μελη της ΡΑΦ επιλεγουν να συνεχισουν στον δρομο του ανταρτικου πολης σχηματιζοντας τους "ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟΥΣ ΠΥΡΗΝΕΣ" (Α.Ι.Ζ.) που το '94-'95 ανελαβαν την ευθυνη για μια σειρα βομβιστικων επιθεσεων σε οπιπα χριστιανοδημοκρατων πολιτικων (τον Γεναρη, τον Απριλη και τον Σεπτεμβρη του '95), τραπεζες και πρεσβειες. Μετα την εκρηξη βομβας στο οπιπ του χριστιανοδημοκρατη βουλευτη Πάουλ Μπρόια, οι Α.Ι.Ζ. με προκυρηξη τους στο γαλλικο πρακτορειο ειδησεων και στην θερολινεζικη εφημεριδα ΤΑΖ, δηλωνουν πως "με τον αντιιμπεριαλιστικο μας αγωνα θα χτυπαμε την πολιτικη και οικονομικη ελιτ της Γερμανιας, σε καθε χωρο οπου ζει και εργαζεται".

Στο μεταξυ συνεχιζονται οι αποφυλακισεις μελων της ΡΑΦ που εκλεισαν δεκαετες στην φυλακη. Ολοι σχεδον οι συντροφοι αποφυλακιζονται με ηπλα το κεφαλι, αρνουμενοι να αποκυρηξουν το παρελθον τους και τον ηρωικο αγωνα που για σχεδον 3 δεκαετες διεξηγαγε η οργανωση τους. Ενδεικτικα τον Δεκεμβρη του '95 αποφυλακιζεται η IRMGARD MOLLER (στην φυλακη απο τον Ιουλη του '72 / η μοναδικη επιζησασα της νυχτας της 18ης Οκτωβρη του '77 στο Σταμχαιμ) ενω στις αρχες του '96 αποφυλακιζονται ο Ντέλβο και η Κράμπε (στην φυλακη απο τον Απριλη του '75 / μελη του "κομμαντο" που ειχε καταλαβει την γερμανικη πρεσβεια της Στοκχολμης). Το φθινοπωρο του 1996, το γερμανικο περιοδικο "ΦΟΚΟΥΣ" αποκαλυπτει πως αρκετοι καταζητουμενοι αντάρτες της ΡΑΦ βρισκονται και πολεμανε στα βουνα του Κουρδισταν.

...δεν υπαρχουν πλανεες. Ετσι βγαينوμε για λιγο απο τα παραπετασματα καπνου που δημιουργουμε αλλα και απο καπνους μαχων. Επρεπε να σωπασουμε και σιωπησαμε, επρεπε να μιλησουμε και μιλαμε. Δεν εξηγουμε. Δεν διδασκουμε. Πολεμαμε. Οι επαναστατες δεν ειναι απλα πολεμιστες, ειναι ολος ο πολεμος. Ο υπογειος πολεμος που συνεχιζεται αδιακοπος, λυσσαλεος, ανειρηνευτος. Στην ουσια. Στην ουσια οπου ολα ειναι παγωμενο ατσαλι, οπου ολα συνεχιζονται. Βλεπεις ξεκαθαρα το Σχεδιο, το συντονιζεις, σε συντονιζει. Ο κρυσταλινος πυργος μας ανοιγει σαν νουφαρο και κλεινει σαν ταφοπλακα. Να μαστε παλι